

மக்கள் இலக்கியம்

மக்கள் சார்பு நின்று
மக்கள் இடத்துக் கற்று
மக்கள் கையில் நல்கும்
'மக்கள் இலக்கிய' ஏடு!

மக்கள் இலக்கியம்
சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி — ரூபா 2-50
ஒராண்டு சந்தா — ரூபா 10-00
(தபால் செலவுடன்)

தொடர்பு: 233, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23352

மலர் 1

1983 தை - மாசி - பங்குனி

விலை 2-50

இதழ் 2

தமிழ் மக்கள் நலன் நாமும் நல்லோரின் சிந்தனைக்கு...

அன்று இலக்கியமா? அதில் அரசியல் வேண்டாம்.

இப்படி ஒரு கூக்குரல் அடிக்கடி ஒலித்தது. இந்நாட்டின் மக்கள் எழுத்தாளரை நோக்கித்தான் அரசியல் வேண்டாம் என்ற இந்தக் கணை வீசப்பட்டது. சுழந்து இலக்கிய வரலாற்றுடன் சற்றுப் பரிச்சயமானவர்களுக்கூட இதனை அறிவர்.

மக்கள் எழுத்தாளர்கள் நமது நாட்டின் உண்மைப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி எழுதினார்கள்! ஏழை எளியவர்களுக்காகப் பரிந்து எழுதினார்கள்; சமூகக் கொடுமைகளைச் சாடி எழுதினார்கள். எமது நாட்டில் வாழும் சகல மக்களினதும் - சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள் அனைவரினதும் - நல்வாழ்வுக்கான பாதையைச் சுட்டிக்காட்டி எழுதினார்கள்.

இவற்றைச் சகிக்க முடியாத குறுகிய பார்வையுடைய தமிழ் இலக்கியக்காரர். "ஐயோ! இது அரசியல், இலக்கியத்தில் அரசியல் கலக்கலாமா? இலக்கியக்காரர் கம்ப்யூனிஸம் பேசலாமா" என்று விழுந்தடித்துக் கூக்குரலிட்டார்கள்.

இன்று: இலக்கியமா? அதில் அரசியல் வேண்டும்.

இவர்கள்தான் மீண்டும் கூச்சல் போடுகின்றார்கள்.

எந்த அரசியல்?

மக்கள் அரசியலா?

இல்லவே இல்லை.

தாம் பேசும் அரசியலை நாம் பேச வேண்டுமாம். தாம் கூறும் கருத்தை நாம் கூற வேண்டுமாம். தாம் போகும் பாதையில் நாம் போக வேண்டுமாம். இன்றேல் அது கொடுமையாம்.

அவர்கள் சிங்களக் கிணறெல்லாம் துர்ந்துபோக வேண்டும், சிங்களப் பெண்கள் மலடாக வேண்டும் என்று கவிதை பொழிவார்கள். சிங்களவர் ஆங்கிலத் தெரியாத அறிவினிகள், நான் அவர்களுடன் ஆங்கிலத்திற்கு நான் பேசவேன் என்று அறிவுமுறக்கம் செய்பவர்கள். சிங்கள ஏகாதிபத்தியம் என்று சித்தாந்தச் சிகரத்தில் நின்று சிந்தனை உதிர்ப்பார்கள்.

இந்த வழியில் நாமும் செல்ல வேண்டுமாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நாம் தமிழ் மக்கள் பிரச்சனைகளை உதா

சினம் செய்பவர்களாம்.

இலக்கியத்தை அரசியலிலிருந்து பிரிக்க முடியாது என்று கூறும் நாம் இவர்களின் இந்த அரசியலை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது எனவும் பகிரங்கமசகவும் ஆணித்தரமாகவும் கூறுகின்றோம்.

இலங்கை நாட்டில் வாழும் சிங்கள தமிழ் முஸ்லீம் உழைப்பாளி மக்கள் ஒன்றுபட்டுப் போராடி எமது நாட்டிலே வர்க்கச் சுரண்டல் இல்லாத, இன ஒடுக்குமுறையற்ற சாதி ஒடுக்குமுறை ஒழிந்த அரசு ஒன்றை அமைப்பதற்கு (2ம் பக்கம் பார்க்க)

உபாவி விமான வீழ்ச்சியும்

உணவுவகை வீலையேற்றமும்

உபாவி விமானம் தொலைத்து விட்ட பரபரப்பு பத்திரிகைகளில், வாணொலியில், தொலைக்காட்சியில் - காலை, மாலை, இரவு எப்போழுதும் இதே செய்தி. எல்லோரும் உபாவிக்கு என்ன நடந்தது என்ற கேள்வியில் மயங்கி இருந்த நேரம்.

சொல்லாமற் கொள்ளாமல் இடி இடித்தது; ஏழை மக்கள் வயிற்றில் அடி விழுந்தது. பாண் விலை ஏற்றம், மாவு விலை ஏற்றம், அரிசி விலை ஏற்றம் இன்னும் பிற விலை ஏற்றங்கள்

இந்தப் பலத்த அடியைத் தாங்கமுடியாத பொது மக்கள் "ஐயோ எப்படி வாழப் போகிறோம் இன்னும் என்ன காத்திருக்கின்றதோ" என்று தினக்குரல் எழுப்பி முடிவதற்குமுன்னே, ஆரோ, 'நிதியமைச்சர் எல்லாம் உங்கள் நன்மைக்காகவே செய்கின்றார். இன்னும் சில உங்களைக் காத்திருக்கின்றன' (டெயிலி நியூஸ் பெப். 22) என்று கூறியுள்ளார்.

வயிற்றிலடிக்கும் இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னிலையிலும் எதிர்காலத்தில் மேலும் வர இருப்பனவுக்குமாக பொது மக்கள் என்ன செய்யப் போகின்றார்கள்?

ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளை ஒக்கும் என்று மனத் திர்சலிப்பதுடன் அவர்கள் திருப்தி அடைந்து விட முடியுமா?

★ கலை இலக்கிய சமூகவியல் காலாண்டு இதழ் ★

மக்கள் இலக்கியம்

தலை, இலக்கிய, சமூகமும் தாலாண்டு இதழ்

ஆசிரியர் குழு:

வீ. சின்னத்தம்பி

த. பரமலிங்கம்

பொன். பொன்ராசா

எழுத்தும், சத்தியமும்!

எமது இந்த இதழின் 'இலக்கியத் திண்ணை'ப் பகுதியில் எழுத்தாளர்கள் சி. வைத்தியலிங்கமும் த. சம்பந்தனும் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல் ஒன்றில் கூறியவற்றை வெளியிட்டிருக்கிறோம் - வைத்திலிங்கம் சாதிப் பிரச்சினை சம்பந்தமான இலக்கியங்கள் பற்றியும் சம்பந்தன் சத்தியம் பற்றியும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் என்றும் ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் முன்னோடிகள் என்றும் இலக்கியக்காரர்களினால் மதிக்கப்பட்டு வரும் இந்த இருவரும் கூறிய கருத்துக்களை வாசிக்கும் நல்லெண்ணம், நியாயபுத்தி, மனித நேயம் ஆகியன உடைய அனைவரும் திருக்குற்றத் திகைப்பார்கள்.

ஆனால் என்ன செய்வது?

இவர்களின் நெஞ்சக்குள்ளே இந்த உண்மை வடிவங்கள் எத்தனை காலந்தான் சிறையிருக்க முடியும்? உடைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்துவிட்டன.

சாதி பற்றிய இலக்கியங்களைப் படித்து அலுப்புத் தட்டி விட்டதாகக் கூறும் திரு. வைத்திலிங்கத்தை நாம் கேட்க விரும்புகிறோம்: இதுவரை தமிழில் வெளிவந்த இலக்கியப் படைப்புகளில் எத்தனை வீதமானவை சாதி விவகாரம் சம்பந்தப்பட்டவை? அதிலும் எத்தனை வீதமானவை அனுதாபத்துடன் சாதிப் பிரச்சினையை அணுகியவை?

இந்தப் படைப்புக்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். உண்மையில் எமது எழுத்தாளர் வைத்திலிங்கத்துக்கு வந்திருக்கும் அலுப்பு தொகை தொகையாக சாதி பற்றிய இலக்

கியப் படைப்புகள் வெளிவந்ததனால் ஏற்பட்டதல்ல. இயல்பாகவே மனதோடு சிறை கிடந்த அலுப்புத்தான் வெளிவந்திருக்கிறது.

“எழுதினால் சத்தியத்தையே எழுதவேண்டும். அதனால் விட்டு விட்டேன்” என்று கூறும் சம்பந்தன் சத்தியத்தையே எழுதாமல் பக்குவமாகச் சிறைவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெளிவு.

“அறம், பண்பாடு, தார்மீகம், மானிதம், வழிகாட்டல் ஆகிய பஞ்ச காரியங்களுக்கெல்லாம் தலைச்சுள இரக்க வேண்டியவன் இலக்கியக்காரன்” என்று பெருமைப்படுத்தும் இலக்கியக்காரர் மத்தியில் ஏன் இந்த இழிநிலை?

அன்று முதல் இன்றுவரை வைதீக எழுத்தாளர்கள் சத்தியம் பற்றியும் நேர்மை பற்றியும் மனச்சாட்சி பற்றியும் மனிதாபிமானம் பற்றியும் ஏமாற்றுத்தனமாகப் பேசி மக்களை ஏய்த்து வந்துள்ளார்கள். ஆனால் இவற்றுக்குப் பின்னால் ஒரு வர்க்க நலன் ஒழிந்திருக்கிறது என்று நாம் எப்போழுதும் கூறி வருவதை வைத்திலிங்கத்தின் பேச்சு நிரூபிக்கிறது.

தமிழன் பற்றிப் பேசும் அவர் சக்கிலியனைத் தமிழனாகக் கருத்த தயாரில்லாத நிலையில் இருப்பது மாத்திரமல்ல, அவனைச் சமூகத்தில் இழிந்தவனாகக் கருதுவதையும் நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. பேச்சிலாவது அதனை வேலைப் பங்கிட்டு என்று கூறி வருணை பேதத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கி ராஜாஜி வாதத்திலிடுபட அவரால் முடியவில்லை.

திருவாளர்கள் வைத்திலிங்கம் சம்பந்தன் ஆகியோரின் கூற்றுக்கள் எழுத்தும் சத்தியமும்பற்றி எம்மை மட்டுமல்ல எண்ணற்ற இலக்கிய நேசர்களையும் சிந்திக்க வைக்கும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

கைலாசபதி குடும்பத்துக்கு

எமது அனுதாபம்

ஈழத்து முன்னோடி முற்போக்கு இலக்கியத் திறமையாளரான பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் மறைவை ஓட்டி மக்கள் இலக்கியம் அன்னரின் குடும்பத்திற்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

அஞ்சல் வழிவந்த நெஞ்ச ஒலிகள்

மக்கள் இலக்கியம் சமூகத்தில் ஊறிப்போயுள்ள சமூகக் குறைபாட்டை அம்பலப்படுத்துவதற்கும் அகற்றுவதற்குமான பாதையை எடுத்துக்கூறியுள்ளது.

— வவுனிகுளம் கலைமகள் சனசமூக நிலையத்தின் தலைவர் ந. ஆறுமுகம், காரியதரிசி சி. தங்கராசா, தனாதிக்காரி சி. சிவானந்தன்.

ஈழத்து மண்ணிலிருந்து நசிந்தோரின் வாழ்வுக்கு நம்பிக்கையளிக்கிற விதமாய் 'மக்கள் இலக்கியம்' என்ற போராயுதம் மெல்லப் புறப்பட்டு பவனி வந்திருக்கிறது. எடுப்பி வேயே அது சிலிர்த்து நிற்கும் வேகம் ஒரு வேங்கையினுடையது.

— தமிழ்நாடு தஞ்சாவூர் சி. எம். ருத்து

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எமது இலக்கியம் துணைபுரிய வேண்டும். இதுவே எமது கொள்கை.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை, தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை என்று ஒருவரை மந்திர உச்சாடனம் செட்டினார்கள் இந்தப் பிற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குச் சரியான தீர்வு சிங்கள தமிழ் மக்கள் ஒத்துழைத்துப் போராடுவதன்மூலமே பெறமுடியும் என்று நாம் இன்னும் கருதுகின்றோம்.

அடக்குமுறையும் சுரண்டலும் எங்கே இடம்பெற்றாலும் அவற்றை எதிர்ப்பதுதான் எமது கொள்கை.

அத்துடன் எங்கே அடக்குமுறை இருக்கின்றதோ அங்கே எதிர்ப்பும் வெடித்தெழும் என்ற மகத்தான சிந்தனையை ஏற்றுக்கொள்ளும் மக்கள் இலக்கியக்காரரும் நாம் சார்ந்திருக்கும் அனைகளும் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினையை இதே மேற்கூறிய கண்ணோட்டத்திற்குள் அணுகுகிறோம். இருட்டுப் பாதையிற் சென்று குருட்டு முடக்கில் மாட்டிக்கொள்ள வேண்டாம் என்று உண்மையிற் தமிழ் மக்களின் நலனை விரும்பி அதற்காக பாடுபடும் நல்லோரை; குறிப்பாகத் தியாக உணர்வுமீற நெஞ்சமும் படைத்த தமிழ் இளைஞர்களை நாம் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இலக்கியத்தில் அரசியல் வேண்டும். அதுவும் நல்லரசியல் வேண்டும். அரசியல் என்ற பெயரில் அற்புதங்கள் குட்டை குழப்பி மீன் பிடிப்பதை அம்பலப்படுத்தி விமர்சிப்பது தமிழ் மக்கள் நலன் விரும்புவோர் அனைவரதும் கடமையாகும்.

பாதசாரி குறிப்புகள்

மட்டக்களப்பு மண்ணில் 'மக்கள் இலக்கியம்'

"மக்கள் இலக்கியம்" ஏட்டின் தோற்றம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இலக்கிய அன்பர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. பல நண்பர்கள் தமது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துள்ள அதேவேளையில் இந்த ஏடு சிறப்பாக நடைபெற ஆக்கப் பூர்வமான ஆலோசனைகள் பலவற்றையும் முன்வைத்துள்ளனர். "மக்கள் இலக்கியம்" தின் பால் எமது நண்பர்கள் காட்டும் அக்கறையும் அதற்கு அளிக்கும் ஆதரவும் கண்டு களிப்படையும் நாம் எமது பொறுப்பையும் மேலும் உணர் கின்றோம்.

மிகவும் நெருக்கடியானதோர் காலகட்டத்தில் "மக்கள் இலக்கியம்" தின் வெளியீட்டு விழா யாழ்நகரில் நடைபெற்றது. இருந்தும் அதிர்வல இலக்கிய நண்பர்கள் கலந்து கொண்டனர். பிற இடங்களிலிருந்து வந்து கவிஞர்கள் சில்லையூர் செல்வராசன் தில்லை முகிலன் போன்றோர் இந்த விழாவைச் சிறப்பித்துச் சென்றனர்.

மட்டக்களப்பில் "மக்கள் இலக்கியம்" தை அறிமுகம் செய்யும் பணி அங்குள்ள எமது நண்பர்களின் உதவியுடன் நவம்பர்த் திங்கள் 27ம் 28ம் தினங்களில் நடைபெற்ற பாரதி நூற்றாண்டினை ஒட்டிய இலக்கிய ஆய்வரங்கின்போது இடம் பெற்றது.

இந்த நிகழ்ச்சியின் முதலாவது அம்சமாக தாரகை, புதுசு, கீற்று, குமரன், மக்கள் இலக்கியம் ஆகிய ஐந்து சிற்றேடுகளின் கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. திரு. சி. மௌனகுரு தலைமை வகித்த இந்தக் கருத்தரங்கில் சிற்றேடுகளின் பிரதிநிதிகள் தமது பத்திரிகைகளின் நோக்கம் முதலியவற்றை எடுத்துக் கூறினார்கள். உணர்வுபூர்வமான கருத்துப் பரிமாற்றக் களமாக கருத்தரங்கு அமைந்தது.

மட்டக்களப்பில் திருவாவர்கள் ஞானராதன், சிவராம், ஆனந்தன், சாருமதி, கண. மகேஸ்வரன் மற்றும் நண்பர்கள் "மக்கள் இலக்கியம்" தின் பிரதிநிதிகளை வரவேற்று உபசரித்தனர். மட்டக்களப்பு நண்பர்களுடனான கலந்துரையாடல் மூலம் நண்பர் டானியலும் நானும் பல பயனுள்ள விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டோம்.

மட்டக்களப்பு வாசகர்வட்டம் நடத்திய இந்த ஆய்வரங்கில் நண்பர் டானியலும் சிறுகதை பற்றியதோர் ஆய்வுரையை நிகழ்த்தினார். பல விதத்திலும் பயனுள்ளதாக அமைந்த இந்த ஆய்வரங்கின்போது நாம் அவதானித்த ஒரு விஷயத்தை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

பழம்பெரும் இலக்கியக்காரர்கள் நினைக்கிறார்கள் தமது காலம்தான் இலக்கியத்தின் பொற்காலமென்று. தமது காலத்திற்குப் பிந்திய இலக்கியங்களைத் தாக்கமானவை என்று அவர்கள் கருதுவதில்லை. இந்த நிலைமை இலங்கையிலும் இருக்கிறது.

தற்கால வளர்ச்சி சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்கள் மனித இனத்தின் தவிர்க்க முடியாத பரிணாமம் என்

பதை இவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. (இதற்கு விதிவிலக்காக ஒரு சிலர் உள்ளனர்) மட்டக்களப்பில் இளம் இலக்கியக்காரர்கள் முன்னின்று நடத்திய இந்த இரண்டு நாள் ஆய்வரங்கில் பழம்பெரும் எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொள்ளாமை இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும். இதனை ஒட்டிகலந்துகொண்ட பழம்பெரும் எழுத்தாளர்களோ அன்றி இளம் எழுத்தாளர்களோ கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஏனெனில் இயங்கியல் அடிப்படையில் அமையாத பிடிவாதமாக இயங்க மறுக்கும் - எந்த விஷயமும் தானாகவே பின்னடைந்து மறைந்துவிடும்.

கைலாசபதி மரணத்துக்குப் பின்

நண்பர் டானியலும் நானும் மட்டக்களப்பில் இருந்த போதுதான் கைலாசபதி நோயுற்ற செய்தி எமக்குக் கிட்டியது. நவம்பர் 28ம் நாட்காலை சுப்பிரமணிய ஐயர் அதை அறிவித்தார்.

பாரதி நூற்றாண்டு ஆய்வரங்கில் நாவல் பற்றி உரையாற்ற அவர் அங்கு வந்திருந்தார். ஆனால் பாரதி - ஓர் மறுமதிப்பீடு என்ற தலைப்பில் பேசவிருந்த கைலாசபதி வரமுடியவில்லை. நோய் அவரை முந்திக்கொண்டது.

எதிர்பாராத முறையில் விரைவில் கைலாசபதி காலமானார். அவரை அறிந்தவர் அனைவரையும் இந்தச் செய்தி அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. இளம் வயதில் இரு புத்திரிகளையும் மனைவியையும் தவிர்க்கவிட்டு அவர் மறைந்துவிட்டார். தாங்க முடியாத துக்கச் செய்தி இது.

ஆனால் கைலாசபதி மரணத்தை வைத்து வியாபாரம் செய்யச் சிலர் முற்பட்டிருப்பதை நாம் கண்டும் காணாமல் இருக்க முடியாது. கைலாசபதியின் நண்பர் ஒருவர் கூறிய வாறு "கைலாசபதி இருந்தபோதும் அவரை வைத்து வியாபாரம் நடத்தியவர்கள் அவர் இறந்தபோதும் வியாபாரம் நடத்துகின்றார்கள்" சிலர் இதனை மிகவும் அருவருக்கத்தக்க முறையில் செய்கின்றனர். அரசியல் உலகில் அடிக்கடி வியாபாரம் நடத்துவோரும் இலக்கிய உலகில் வியாபாரம் செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களும், புதிதாக இத் தொழிலுக்கு வந்துள்ள சுயநலக்காரர்களும் கைலாசபதி மரணத்தை ஒட்டி நடந்துகொண்ட முறையை அவதானித்த பலர் இதனை வெளிப்படையாகவே விமர்சிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர்.

சீனவுக்குச் சென்றுவந்த கைலாசபதி ஏதோ இரண்டொரு கூட்டங்களில் இவர்கள் மாமேதை மாவோ உருவாக்கிய மக்கள் சினத்தைப் பாராட்டிப் பேசியதை வைத்துக் கொண்டு மாவோவின் கலாசாரப் புரட்சியையும் மாவோவின் தத்துவங்களையும் குழிதோண்டிப் புதைத்து மாவோவின் மனைவியார் உட்படப் பலரைச் சிறையிலிட்டு மாவோவின் சமாதிக் குமேல் முடுசாந்து போடும் பொறுப்பை

இலக்கியத்தில் சாதி...

“சாதிப் பிரச்சினையை விட்டால் எனக்கு வேறென்றும் எழுத வராதென்று கூறுகிறார்கள். இவர்களின் பேச்சுக்குப் பின்னால் தொக்கிக்கொண்டு உலையும் நோக்கம் எனக்கில்லை. என்னால் முடிந்த இந்தச் சிறிய எழுத்துப்பணிமூலம் உலகளாவிய வர்க்கப் போராட்ட முனைக்கு சமூக அடக்கு ஒடுக்கு முறைக்குள் துன்பப்படுகின்ற மக்களை வழி நடாத்திச் செல்லும் பாங்கில் சமூகக் குறைபாடுகளில் ஒன்றான சாதி முறையை இலக்கியமாக்குவதே எனது ஒரே நோக்கம்”

‘மக்கள் இலக்கியம்’ பத்திரிகை வெளியீட்டு வைபவத்தில் நாவலாசிரியர் கே. டானியல்.

அமெரிக்க மூலதன வியாபாரிகளுக்குக் குத்தகைக்குவிட்ட தெங்சியாவ் பிங்கிற்குப் புகழ்பாடி பதாகை தூக்கி காட்டுக் கூச்சல் போடும் பணிக்கு இறந்த கைலாதிபதியை தொடர்ந்தும் பயன்படுத்த முற்படுகிறார்கள். கைலாசபதி காலமாவ தற்கு முந்திய நான்கைந்து மாதங்களில் சீனாவுடைய இன்றைய போக்கு மிகவும் வெட்கக்கேடாக இருக்கிறது. சீனாவைப் பற்றிக் கேட்கிற சாதாரண ஆட்சிக்குக் கூட என்ன சொல்வதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் உதிலை மாட்டிக்கொண்டன்போல கிடக்கு என்று தனிப்பட்ட பலரிடமும் கூறியதாக அறியும்போது இவர்கள் தாம் புகழ்பாடும் அதே கைலாசபதிக்குக்கூட எத்தகைய துரோகம் செய்கிறார்கள் என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. புகழ்பாடியும் துரோகம் செய்யலாம் என்பதற்கு இவர்கள் இன்றொரு உதாரணம்.

‘குமரனி’ன் ட்ரொஸ்கியவாதம்

‘குமரன்’ பத்திரிகையின் 58வது இதழ் (கைலாஸ் இதழ்) “பிரெஸ்ஸெவ் மறைந்துவிட்டார் அன்ரபொவ் நீடு வாழ்க” என்ற தலைப்பில் அரசியற் குளறுபடியான கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறது. தலைப்பே ‘குமரனி’ன் அரசியல் குளப் பத்தை அம்பலப்படுத்துகிறது.

மாதவன் என்பவர் எழுதியுள்ள இக் கட்டுரை ஸ்டாலின் பற்றிய ட்ரொஸ்கியவாதிகளின் அபத்தக்கூற்றுக்களை, வரலாற்றுத் திரிபுகளை உண்மையெனக் கூற முற்படுகிறது.

பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தில் நம்பிக்கையில்லாத இலக்கியவாதிகள் அரசியற் பிரச்சினைகளில் தலையிட்டு இத்தகைய குழப்பங்களை ஏன் உருவாக்குகின்றார்கள் என்பது சிந்தனைக்குரிய விஷயமாகும். இலக்கிய அன்பர்களுக்கு அரசியல் தெரியாது, தாம் எதனையும் எழுதிவிட்டு, பேசிவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் கருதுவார்களே யானால் தப்புக் கணக்கே போடுகின்றார்கள்.

‘குமரன்’ எத்தகைய மாக்கியத்தை ஆதரிக்கின்றது என்பதை மாதவன் எழுதிய இக்கட்டுரை நன்கு காட்டுகின்றது. முதல் வசனத்தைப் பாருங்கள். “லெனின், ஸ்டாலின், குருசேவ், பிரெஸ்ஸெவ் சோவித் ரஷ்யாவின் நான்கு தலைவர்கள் - 65 ஆண்டுகள், வரலாற்றுச் சாதனைகள் மிகப் பல. அண்மையில் பிரெஸ்ஸெவ் இறந்துவிட்டார். அவரிடத்திற்கு வந்த அன்ரபொவ் நீடுழி வாழ்க.”

கூட்டு மொத்தமாக குருசேவ் உட்பட ரஷ்யத் தலைவர்களைப் பாராட்டும் இக்கட்டுரை வரிக்கு வரி சொல்லுக்குச் சொல் எழுத்துக்கு எழுத்து ஸ்டாலினைக் கண்டிக்கும் கட்டுரையாகும். ‘குமரனு’க்கு ஸ்டாலின்மீது ஏன் இந்தக் கோபம்? ‘குமரன்’ கட்டுரை குறிப்பிடுவதுபோல் “ஸ்டாலின் தன் தலைமையில், அனைத்தையும் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்தார்.” என்பதுதான் இதற்குக் காரணமா?

வி. சின்னத்தம்பி

கண்டறியாத கதை:

வைரவனும் சாதியும்

— பொன். பொன்ராசா —

யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி உயர்பீடம் ஒன்று. அந்தக் கல்விப் பீடத்திற்கு நிலம் போதவில்லை. பக்கத்திலுள்ள நிலங்களைச் சுலுகரிக்கும்படி அரசு பணித்தது.

நிலம் சுலுகரிக்கப்பட்டபோது - மேற்கு எல்லையில் ஒரு வைரவர் கோயில்.

உயர்பீடப் பொறுப்பாளர், அந்தக் கோயிலை ஆதரித்து வந்த பஞ்சம மக்களிடம் சொன்னார்: “உங்களின் வைரவரை நீங்கள் எடுத்துச் சென்று வேறிடத்தில் வையுங்கள்”

“ஐயோ. அது நாங்களறியாக் காலம் முதல் அவ்விடத்தில் இருக்கிற வைரவசாமி நாங்கள் அதை எடுக்கமாட்ட மாக்கும்” பஞ்சமர்கள் இப்படிச் கூறினர்.

“அப்படியானால் என்ன செய்யலாம்?” இது பொறுப்பாளரின் இறுக்கமான கேள்வி.

“எங்கட யோசனையை கொஞ்சம் கேக்கவாக்கும்!” பஞ்சமர்கள் கைகட்டி, வாய்பொத்தி உள்ளே நெஞ்சு திக்குற வினயமாகக் கேட்டனர்.

“சரி சொல்லுங்கோ பாப்பம்” பொறுப்பாளர் ஒப்புக் கொண்டார்.

“வைரவரை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உங்கட வளவு எல்லையில் கிடக்கிற சிவன்ரை கோவிலுக்க ஒரு மூலையிலை வையுங்க. அதுக்கு நாங்களும் ஒப்பு” பஞ்சமர் விக்கித் தக்கி கூறி முடித்தனர்.

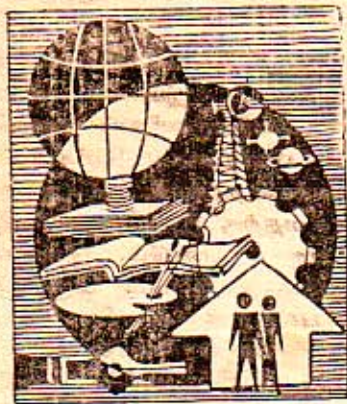
“அது உங்கட வைரவன், எங்கட சிவனுக்குப் பக்கத்தில் அவன் இருக்கிறதோ? கண்டறியாத கதைதான்!” பொறுப்பாளர் ஆக்ரோசத்தோடு படக்கென்று பதில் சொல்லிவிட்டார்.

“வயிரவன் சிவன்ரை அவதாரமெண்டு கனபேர் சொல்லுகினம்!”

கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல் சந்தேகத்தோடு குரலைத் தாழ்த்திக் கேட்கிறது.

“ஐயோ வயிரவா!”

இப்படி ஒரு பலமான ஏக்கக் குரல்.

அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியக்காரர் தொடர்த தமிழ் இலக்கியக்காரர்

— சங்க சக்கரன் —

தமிழ் இலக்கியத்தில் தொடர்ச்சியாக, காலத்திற்குக் காலம் முரண்பாடுகள் இடம் பெற்றே வந்துள்ளன.

ஆனால் இம் முரண்பாடுகள் மக்களை மையமாகக் கொண்டவை என்பதற்கு ஆதாரங்கள் கிடையாது. அதிலும் சமீபத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இதன் தோற்றுவாய்க்கான குறிப்பு எதையுமே காணுவதற்கில்லை. இந்த நிலையில் 1950, 1960 ஆகிய கால இடைவெளியில்தான் தமிழ் இலக்கியத்தில் மக்கள் பற்றிய எண்ணம் தளிரிவிடத் தொடங்கியதெனத் துணிந்து கூறிவிடலாம். இன்று இதற்காக யாரும் வெட்கப்படவேண்டியதில்லை.

தமிழ் இலக்கியத்தின் தோற்றுவாய்க்கு பல ஆயிரம் வருடங்கள் கணக்கிடப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட கட்டங்கட்டமாக இந்த ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு காலப் பகுதிக்கும் 'சங்ககாலம்; சங்க மருவிய காலம்; பல்லவர்காலம்; நாயன்மார் காலம்' என்று அழகான பெயர்களும் சூட்டப்பட்டுள்ளன, குறிப்பிடப்பட்ட இப்பெயர்கள் உள்ளதான ஒவ்வொரு காலகட்டங்களினதும் கலை இலக்கியங்களைத் தருவி தருவி ஆராய்ந்தாலும் சாதாரண மனிதனது அபிலாசைகளுக்கு உட்பட்டதான - அவனின் நடவடிக்கைகள் உள்ளடக்கப்பட்டதான எதையுமே அவைகளில் காண முடியவில்லை. இந்த உண்மையை மனமொப்பிட வெறும் வரட்டுத்தனமான பிடிவாதங்களை விட்டுவிட்டு தமிழர்கள், குறிப்பாகத் தமிழ் இலக்கியக்காரர்கள் முன்வர வேண்டும். எவ்வளவு விரைவில் இந்த மனம் ஒப்புதல் ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு தமிழ் இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியும் ஆரோக்கியம் அடையும்.

மனித இனத்தின் வரலாறு தொடர்ச்சியான ஒரு யுத்தமாகவே அமைந்திருக்கிறது. இந்த யுத்தத்தை அந்தந்தக் கால கட்டங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட, முரண்பட்ட சமூக அமைப்புகளுக்கு உள்பட்ட மனிதர்களே நடத்திவந்துள்ளனர். இந்த மனிதர்களுக்கிடையேயேயல்லாமல் சாதாரண இடப்பட்ட மக்களும் சலந்துகொண்டு தங்கள் வார்க்க நலன்களை வெல்ல வைக்க முயன்றுள்ளனர் என்பது ஒரு சில உலக மொழிகளின் இலக்கியங்களின் குறிப்புக்களில் காணக்கிடைக்கின்றது. சில மொழிகளில் மிகப் பிற்பகுதியில் இருந்தே கிடைக்கப்பட்ட கல்வெட்டுப் போன்ற ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட மனித வரலாற்றின் போராட்டங்கள் ஓரளவு இயல்பான கற்பனை வடிவங்களாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவதானத்திற்குரியதும், கொத்துடிமைகள் விடுதலைக்காக நடத்தியபோர், கீழ்மட்டப் போர்வீரர்கள் அரசுகளுக்கெதிராக நடத்திய போர், குடிமக்கள் அரசு இயந்திரங்களுக்கு

எதிராக நடத்திய போர், கடற் கொள்ளைக்காரர்கள் பெரும் வர்த்தகர்களாக எதிராக நடத்திய போர் ப்படி அலுவலர்கள் அடங்கும். ஆனால் தெகாலவனா கற்பனையில் தன்னம் வரலாற்று அமைப்பப்பெற்றுத் தவிர்த்த இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்குள் இடம்பெற்றுள்ளதாக பொறுப்பான ஆய்வாளர்களுக்கடாகத் தகவல் கிடைத்ததாக ஆதாரங்கள் எதுவுமில்லை. பதிலுக்கு வரலாற்றுத்துறையிலானால் வழிவழி வந்த மன்னர்களினதும் செல்வந்தர்களினதும் வாழ்க்கையினையும், பண்பாட்டுத்துறையில் ஆத்மீக முதலீட்டாளர்களையும், கவிதைத் துறையில் பஞ்சுபோன்ற மென்மையான உணர்வுகளையும் உளவியல் துறையில் பாலியல் உணர்வுகளுக்குட்பட்ட 'காதல்' என்ற புனிதத்தையும், வீரத்துறையில் குறுநில மன்னர்களினதும் இராணிக் குமரிகளின் தேவைகளுக்கானதுமான போர் நடவடிக்கைகளையும், நாட்டின் செல்வ நிலைக்கான அரசு சீர்வரிசைகளையுமே தமிழ் இலக்கியங்களாகக் கண்டுபிடித்த நமது தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களுக்கு குறிப்பிடப்பட்ட 50, 60 காலகட்டத்தில் புகுந்துகொண்ட வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இலக்கியங்களை சீரணித்துக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தது ஆச்சரியமான ஒன்றல்ல. இவைகளையும்விட மேலே காட்டப்பட்ட அத்தனை இலக்கிய வடிவங்களிலும் இந்தியத் தமிழகத்து மாந்தர்களுடைய கண்டு வந்தவர்களுக்கு இந்த மண்ணின் மக்களை வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இலக்கியங்களில் காணுவது சகித்தக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகவே ஆகிவிட்டது. எனவேதான் இந்த 50, 60 ஆண்டு காலத்தில் இவ்வித இலக்கியப் படைப்பாளிகள்மேல் ஒரு பெரும் போரையே தொடுத்தனர். இந்தப் போரில் துவர்கள் எடுத்தாண்ட பேராயுதங்கள் தன் 'உயர்ந்தோர் மாட்டு' 'இழிசனர் வழக்கு' என்றும் ஆயுதங்களாகும். இந்த நிதர்சன உண்மையினை முடிமறைப்பதற்கு ஓராயிரம் நியாயங்களைச் சுற்றி வளைத்து கூற முற்படுவது நியாயத்திற்கு விசுவாசமான செயற்பாடாகாது.

வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இலக்கியப் பிறப்பென்பது இந்த நாட்டுத் தமிழ் மக்களில் கணிசமான அளவுள்ள அடிமை குடிமை முறைகளும் நடையிருக்க மண் இல்லாப் பரிதாபத்துள்ளும், சாதாரண மனித உரிமைகள் அற்ற நிலையில் 'செத்த' வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் கூட்டத்திற்கானதே என்பத சுற்றி வளைப்பின்றிச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டே ஆகவேண்டும். எதற்கும் தென் இந்திய இலக்கியத் தாக்கத்துள் நின்று முடிவுகளை எடுக்கும் (ஏனக்குறைய இதே காலகட்டத்தில் உருவெடுத்த தென் இந்திய இலக்கிய வழிமுறைகள்) இவ்வுள்ள சில படித்த மட்ட இலக்கியக்காரர்களை வஞ்சிக்கப்பட்ட இந்த மக்களுக்கான இலக்கியங்கள் தன்பால் ஈர்க்கத் தொடங்கின என்பதும் பிறிதோர் உண்மையாகும்.

சங்க காலம் முதல் சலுதி காலம் வரை

சங்க காலத்திலிருந்து சலுதி காலம் வரை தமிழனும் சாதியும் உடன் பிறப்புக்களே!

பொருள் தேடி வெளிநாடு சென்றுள்ள தமிழர்கள் போன இடங்களிலெல்லாம் சாதி முறையை நிலைநாட்ட எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகள்பற்றிய தகவல்கள் அடிக்கடி கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன.

சமீபத்தில் சலுதியிலிருந்து இங்குள்ள ஒருவருக்கு வந்த கடிதத்திலிருந்து - "உவ்விடம் இருந்துவரும் நளம், பள், பறை ஆகியதுகளுடன் இங்கு கலந்து அவமானப்படும் தலை எழுத்தைத் தவிர, மற்றப்படி வாழ்க்கை எல்லாவிதத்திலும் பரவாயில்லை"

தமிழனும் சாதியும் உடன் பிறப்புக்களல்லவா?

இலங்கையிலோ, தென்னகத்திலோ அரசியல் கெடுபிடி கள் இல்லாத காலம் அது. ஒரு அரச ஊழியனே தான் விரும்பிய பிறிதோர் கட்சியில் நின்று வாக்குக் கேட்கும் சுதந்திரம் அங்கோரத்தில் இருந்த காலம். அதனால் வஞ்சிக் கப்பட்ட இந்த மக்களுக்கான இலக்கியங்கள் "புரட்சிக்கு வித்திடும் இலக்கியங்கள்" என்பதை நேருக்கு நேராகத் தெரிந்து கொண்டே கல்விமான்கள் பிரிவிலிருந்தும் பலர் இந் தப் பாதையிலும் தங்கள் பேருக்களை நகர்த்த முற்பட்ட னர். வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவிலிருந்தும் புதியவர்கள் பலர் எழுதத் தொடங்கினர்.

"மரபு; வடிவம்; அழகியல்" ஆகிய மாயாஜாலங்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு எழுதினர். கொடுமைகளுக்கு எதி ரான மன எழுச்சியில் ஒருமைப்பட்டனர். புதிதான பிறப்பு களுக்கு புதிய நோக்கில் விமர்சனங்கள் செய்ய தமிழகத் திலும். இங்கும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலரைத்தவிர பெரும்பான்மை விமர்சகர்கள் முன்வரவில்லை. என்றாலும் இந்த விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களுக்கு முன்னால் - குறிக்கப் பட்ட ஒரு நெறிப்பாட்டுப் பார்வைக்கு முன்னால் நின்று பிடிக்க முடியாமல் மறுதரப்பினர் ஒதுங்கிப்போய்விட்ட உண்மையினை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று அவதானிகளே ஒப் பிக்கொள்வர்.

வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்த இலக்கியத்தில் ஏற் கனவே கைவந்த ஓரிரு சிருஷ்டி இலக்கியக்காரர்களைவிட பல புதியவர்கள் இந்த மக்கள் பிரிவிலிருந்தே தோற்றுவிக் கப்பட்டது சரித்திரத்தால் தவிர்க்கப்படமுடியாததா யிற்று. அந்தப் புதியவர்களின் படிப்பறிவு ஆற்றலுக்கப் பால் அவர்களின் அனுபவங்கள் அவர்களைப் பேரூ தாக்க வைத்ததால் அவர்கள் சரியானவைகளை எழுதினர். சொல்ல வேண்டியவைகளை நேராக எழுதினர் அழகியலைப் பற்றிய பெருங்கவலைகள் இன்றியே எழுதினர் புதிய அனுபவங் களின் பிறப்புக்களோடு காலக் கிரமத்தில் தேவைக்கேற்ற அளவுக்கு அழகியல் என்பது தானாகவே இவர்களிடம் சர ணடைந்து கொண்டது. அழகியலின் இயல்பான இந்த வரலாளை வரவேற்பதில் மேலும் இவர்கள் உற்சாகமே அடைந்தனர்.

இந்த இலக்கியத் துறைக்குள் இன்று பல முரண்பாடுகள் தோன்றியுள்ளது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதோர் உண்மை யாகும். இந்த முரண்பாடுகள் 50, 60 காலத்தில் முன்வைக் கப்பட்ட இலக்கிய முறையை முன் எடுத்துச் செல் தோரான வையாக அமையாதிருப்பது வகுத்தத்திற்குரியதே. தோராகச் சொன்னால் அன்று முன்வைக்கப்பட்ட அந்தக் கருத்திலிருந்து

நழுவிச் செல்வதற்காக தனியாகவும் கூட்டாகவும் எடுக்கப் படும் நடவடிக்கைகளே இவைகளாகும். இவர்கள் எல்லோ ருடைய பார்வையிலும், சகல பிரிவினர்களிலும் "வஞ்சிக் கப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தின் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டு விட்டன" என்றே அல்லது அவர்கள் தாங்களாகவே தங்கள் பிரச்சனைகளை விடுவித்துக்கொள்வதற்கு இலக்கிய வழிகாட் டல் தேவையில்லை என்றே பட்டிருக்க வேண்டும். இவைகள் இல்லையென்றால் எதிரிகளின் பக்கத்து ஆளாக. வஞ்சிக்கப் பட்ட மக்கள் பக்கமாக நித்பதுபோல் பாவனை செய்து கொண்டு உரிய வேளையில் காக்களை வாரிவிடத் தருணம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவைகளில் எதுவுமே இல்லாவிட்டால் அரசியல் கெடுபிடிக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் கோழைகளாகி ஆமைபோலக் கழுத்துக்களை உள்வாங்கித் தயார்நிலையில் இருக்க வேண்டும்.

இவைகட்கெல்லாம் சரியான உதாரணமாக சமீபத்திய நடைமுறை ஒன்றினைக் கூறலாம்.

"கம்பர்மலையிலிருந்து கட்டுவன்வரை வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்ள் பிரிவினர் சமஉரிமை, கூலி உயர்வு கோரி இடக்கம் நடத்தினர். இதன் காரணமாக மூன்று இளைஞர்கள் சாதி வெறிக்கும் நில ஆளுமைக்கும் தங்கள் இன்னுயிர்களைப் பளி யிட வேண்டியதாயிற்று. இந்த அரக்கச் செயலைக் கண்டிக் கத் தமிழ்த் தலைவர்கள் முன்வராதது ஒருபுறமிருக்க வஞ்சிக் கப்பட்ட மக்களுக்காக இலக்கியங்களின்மூலம் பரிந்து வந்த சிருஷ்டி இலக்கியக்காரர்கள், சமீபத்தில் காலஞ்சென்ற திரு. ஸௌசபதி உட்பட விமர்சனப்பிதாமகர்கள் யாரும் ஒரு விரலைத்தன்னும் ஒரு எழுத்தைத்தன்னும் பிரயோகிக்க முன்வரவில்லை" என்பதாகும்.

யாராக இருந்தாலும், ஆயிரம் கட்டுரைகளை எழுத லாம்;

பல்லாயிரம் இலக்கிய ஆய்வுகளை எந்தப் பார்வைக்குள் னும் நடத்தலாம்.

தூராயிரம் மேடைகளில் வார்த்தைகளை அள்ளித் தூவ லாம்.

ஆனால் அன்றாடம் தமது அடிப்படைக்குள் நடக்கும் காரியங்களை ஒட்டி நடைமுறையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதுபற்றிய வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களின் அவதானங்களி லிருந்து அவர்கள் தப்பிவிடவே முடியாது. ★

'சங்குசக்கரணி'ன் கலை இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரை கள் தொடர்ந்து மக்கள் இலக்கியத்தில் பிரகரமாகும்.

சி. எம். முத்துளின்
நெஞ்சுக்கு நடுவே

நாவல்

வெளிவந்துவிட்டது!

தொடர்புகொள்ளவேண்டிய முகவரி:

சி. எம். முத்து

இடையிருப்பு அ. நி.

தஞ்சை ஆர். எம். எஸ்.

Pin. 614302

தமிழ்நாடு.

* சிறுகதை

பானதக்கு வரும் வண்டிகள்

“ஞானரதன்”

கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம் மக்களின் பேச்சு வழக்கினையும், அவர்களின் வாழ்க்கையில் மத அடிப்படையில் ஒட்டிக்கொண்ட பாதிப்புகளையும் இக்கதைமூலம் அழகாகச் சித்தரிக்கும் ‘ஞானரதன்’ விடிவிலையும் கூறுகிறார்.

தார்ப் பீப்பாத் தகட்டினால் தெருப்படலை. அந்தப் படலையில் லாவகமில்லாத விரல்களினால் சுண்ணாம்புகொண்டு எழுதப்பட்டிருப்பவை:

‘14, உவைஸ்’. மழைக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாத டோருக் கூரை அந்தப் படலையின் மேலாகத் தெரிகிறது. உள்ளே ஒரே இரைச்சல்! ஒரு குடும்பமா அல்லது இரண்டு குடும்பங்களா?

சிறுவர்களின் குரல்களைப் பெண்களின் குரல்கள் மிஞ்சியும், பெண்களின் குரல்களைச் சிறுவர்களின் குரல்கள் மிஞ்சியும் - மாறி, மாறி - அந்தச் சனப்பொந்தின் உயிர்த்துடிப் பான நேரமது.

அந்த வீட்டின் முன்பாக, தெருவோரமாகப் பறிக்கப் பட்டிருந்த விறகைக் கொத்திக்கொண்டிருக்கிறான் உவைஸ். வண்டியின் நுகத்தடியில், கயிற்று வலைக்குள் பந்தாக்கி வைத்திருக்கும் வைக்கோலை மூசி மூசி இழுத்துச் சப்புகின்றன மாடுகள்.

காலையில் நஜிமா உம்மா கொடுத்த ரெட்டியும், பிளேன் டியுடனும் புறப்பட்ட உவைஸ் வண்டியில் விறகு சேர்த்துக் கொண்டுவர மாலையாகிவிட்டது. அநுராதபுர வீதியில் ஏழு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள காட்டில்தான் விறகு தறித்துக்கொண்டு வருவான். வழியில் சில நாட்களில் வழிப்பறிக் கள்வர்கள் மாதிரி அவர்களைச் சமாளிக்க முடியாது, இரண்டொரு சமயங்களில் கோடேறியும் குற்றம் கட்டியிருக்கிறான். அப்பொழுதெல்லாம் மனத்தில் சுமையோடும், வயிற்றில் நெருப்போடும் வீட்டுக்குவந்து பாயைப்போட்டுக் குப்புறப் படுத்துவிடுவான்.

‘மண்ணப்போவானுகள் - யாண்டா இப்பிடி மனிஷனை வதைக்கிறானுகளோ தெரியேல்ல. அல்லாஹ் நீதான் அவனு வெளுக்குக் குடுக்கணும்’ - இருண்டுபோவதற்கு முன்பாக வீடுகளுக்கு விறகு பறிக்கவேண்டியிருந்ததால் பசல் பூராகக் காட்டில் அலைந்த களைப்பை மறந்து இன்னும் சற்று நேரத்தில் கையில் வரப்போகும் சில்லறைகளை நினைத்தவாறு மும் முரமாகக் கொத்துகிறான். கிழமையில் இரண்டோ மூன்றோ நாட்கள் இப்படி.. அதற்குமேல் அவனின் உடல் இடம் கொடுப்பதில்லை.

தார்ப்படலையை நீக்கியவாறு,

‘சுருக்காப் பெயித்து வாங்கனே, சல்லி கெடைச்சதுன்னு மின் சந்தியில ஏதாச்சும் கறிக்கு வாங்கிற்று வாங்க’-

நஜிமா உம்மா. உவைஸ் கொத்திய விறகுகளை வண்டியில் பொலிவு காட்டக்கூடிய பக்குவத்தோடு அடுக்கிறான் - அவன் மனத்திலும் அடுக்கப்பட்டுக்கொண்டேபோகும் சிந்தனைகள்-

- வைக்கலென்ன புண்ணாக்கென்ன - என்னு வெலை விக் கிருனாவ. வெறவைக் கொத்திற்று ஏதாவது வாய்க்குரிசியாத் திங்கேலுமா?

மீன் கடைக்குப் போன மனுஷனைத் திங்கிற வெலையல்ல சொல்லுனாவ. ஒண்ணரை ரூபா வித்த கொடுவா மீனுக்கு பதினை ரூபா ரூவா சொல்லுனாவ. என்னத்தைத் திங்கிறது? கெடந்து சாவணும். இப்பிடிப் புள்ள குட்டியளோடை சீவிக்காம பரதேசியாப் பெயித்திடணும். யாவாரம் பன்ற வனுக்கும் தென்னந்தோட்டக்காறங்களுக்கும் தான் காலம் இப்ப. என்னு மாதிரித் திங்கிறான், உடுத்திக்கிறான். அவனுக்கென்ன ஓடம்பை முறீச்சி வாற சல்லியா? சோக் பண்ணீட்டல்ல சுத்திருனாவு.

அல்லாஹ் .. நீதான் பாக்கணும்-

உவைஸ் நெஞ்சிளமேல் இலேசாகக் கைவிரல்களைப் பதித்தவாறு இருமுகிறான்.

‘- பலமான வேல செய்யாதீங்க. நல்லாச் சாப்பிடுங்க. இந்தக் குளியை வாங்கி ஒரு மாதத்துக்காவது போடணும்-’

‘வேல செய்யாம எப்பிடித் தம்பி சீவிக்கிறது எண்டு நான் கேட்டேன். சும்மா சிரிச்சிட்டுப் பெயித்தாரு. அவ்க என்ன செய்வாகா? நாமதான் நம்மட சுமையச் சுமக்கணும். அவன் மூத்தவன் அகமது ஈந்திருந்தா நான் ஏன் இப்படி மாச்சல்படணும்? என்னு வளத்தி வளந்திருந்தான் பதினெட்டு வயசிலே! என்னு வேலையெல்லாம் செஞ்சான்! அவனைப் படிக்க வைக்க முடியாமற் பெயித்திரிச்ச நம்மட வறுமையால். இந்த அரசியல் காறங்களோட சுத்தித் திரியாத மகன் எண்டு கண்டிச்ச ரோசத்தில வுட்டைவிட்டுப் பெயித்தான்.

நானாகவா அப்பிடிச் பேசினேன்? நம்ம காசிம் மரக்காயரும் மத்தவனுக்குமாச் சேர்ந்தெல்ல பேச வைச்சானாவ.

மதுரங்குழியில் சுதகதுல்லாட கடையில் நிக்கிறுன்னு விபரம் அறிஞ்சு கூட்டியாந்து இப்பிடிக் கோவப்படக்கூடாது மகன். நீதானே எல்லாத்தையும் பாக்கணும் நா இல்லாத காலத்தில. இந்த மாதிரி நடந்தாக்கா நல்லா இரிக்கா - பெரியவனுகளைச் பகைச்சுக்கிறது சரியா மவனே’ என்று

நான் கேட்டதற்கு மூலையில் பெயித்துச் சுவரோட முகத்
தெய்ப் பொத்திற்று -

‘வாப்பா’ன்னு அழுதிட்டுச் சொன்னான் -

வாப்பா! நாம இப்பிடியாக் கஷ்டப்படுகிறதெல்லாம்
அல்லாஹ் நாட்டம் இல்ல வாப்பா. இகெல்லாம் மனிச
னால ஆக்கப்பட்டது - மனிசனாலதான் அழிச்சிடணும்.
வாப்பா என்னை மன்னிச்சிடுங்க’ன்னு சொல்லிற்றுப் போன
வாஸ் போனவன்தான். வண்டியைப் பூட்டி நினைவுவிடுபட்
டுப் போக சிந்தனைச் சமைகளை இறக்கி வைத்துவிட்டு, ஏறிக்
கொள்கிறான் உவைஸ்.

அப்பொழுது ஒரு சிறுவன் கைகளைக் காட்டி வண்டியை
மறிக்கிறான்.

‘ஒங்கட கிடாயா அந்த ரோடல் நிண்டது. அந்தா
லொறியில அடிப்பட்டு விழுந்து கெடக்கு - தெரியல்லையா?

உவைஸ் வண்டியை நிறுத்தி நாணயக்கபிற்றை இழுத்
துக்கட்டிவிட்டு அந்தச் சிறுவன் காட்டியதிக்கில் விரைகிறான்.

ஆட்டுக்கடாவின் பின்னங்கால்களின் மேலாகச் சில் ஏறி
ஓடுங்கியதால் ஏற்பட்ட முறிவு. முன்னங்கால்களை நீட்டி
முடக்கிக் கத்தியவாறு எழுந்து புரண்டோடப் பிரயத்தனப்
பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது ஆடு.

உவைஸ் சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்தான்.

வஹாப்பின் கடை பக்கத்தில்தான். வஹாப்பிடம்
கத்தியொன்றை வாங்கி அந்தக் கடாவின் கழுத்தைத் துண்
டிக்க முனைந்தபோது - வழக்கமான மார்க்கக் கடமைகள் -
உதடுகளின் முணுமுணுப்போடு வானத்தைப் பார்த்த கண்
கள் -

இரத்தம் சேறி நிலத்தை நனைக்கிறது. வெட்டிய
கடாவை இழுத்து ஒரு கரையில் போடுகிறான் உவைஸ்.
சுற்றிவர நின்றவர்கள் ஆடு அடிபட்ட விசாரணைகளில்
இறங்குகின்றனர்.

உவைசின் மனமோ வரப்போகும் பெருநாள் - கொண்
டாட்டம் - உடுபடவைகள் - எல்லாவற்றிற்கும் மொத்த
மாக நம்பியிருந்த இந்த ஆட்டைப்பற்றியே சுற்றி வந்தது.

‘‘யார்ட லொறி காக்கா அடிச்சிட்டுப் போனது’’ குடி
யிருப்பில இந்த ஆட்ட நெரிச்ச மாதிரித்தான் மனிஷனையும்
நெரிப்பானுவ. இப்பிடி ஸ்பீட்டா இந்த ரோடல் ஓடுறதா?
எல்லாம் அவங்கட காலம்’’

‘‘கே. எம். முதலாளிட லொறிதான் இப்ப பெயித்து
இதரல. நான் நல்லாக் கவனிச்சன்’’ என்றான் ஒருவன்.

இரத்தம் தோய்ந்த கத்தியுடன் அட்டகாசமாப் பேசிக்
கொண்டிருந்தான் உவைஸ். பல வகைகளில் கே. எம். முத
லாளி மூலம் புண்பட்டவர்கள் உவைசின் கோபத்தோடு
சேர்கிறார்கள். காசிம் மரிக்கார், கே. எம். முதலாளியின்
உற்ற நண்பர். அப்பொழுதுதான் கேற்றைத் திறந்து
வெளியே வருவதுபோல் வந்தார்.

ஆட்டுக்கடா லொறியில் சிக்கியதிலிருந்து வெட்டப்
படும் வரை வீட்டு வராந்தாவில் இருந்தவாறே எல்லாவற்
றையும் பார்த்தவர்தான். விலையுயர்ந்த அத்தர் வாசனை
அந்தக் கூட்டத்தை நெருங்கியது.

‘‘என்ன கூட்டம்? ஆட்டுக்கிடாயா? லொறியில் அடிச்
சுச் செத்தல்லவா பெயித்து. செத்தாப்போல பெயித்து

உயர்ந்த இலக்கியங்களாக...

‘‘சமூகப் பிரச்சினைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டித் தீர்வு
பெறும் படைப்புக்களே உயர்ந்த உலக இலக்கியங்களாக
மதிக்கப்படுகின்றன. ஏனோ ஈரத்து தமிழ் இலக்கியவாதி
களிடமிருந்து இத்தகைய சமூகப் பிரச்சினைகளை கதைகளாகவோ, கவி
தைகளாகவோ படைப்பதற்கு முற்படுகிறார்கள் இல்லை.

(‘‘அக்டோபர் 21 இன் நினைவாக’’ நடைபெற்ற உரை
யரங்கில் உரைநிகழ்த்திய தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன
இயக்கத்தின் செயலாளர் கே. தங்கவடிவேல்.)

‘‘போராட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களே மனதில் நின்று
வாழவும் உலகில் நின்று நிலைக்கவும் கூடியன. இல்லாத
ஒன்றைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதான கற்பனாவாத
இலக்கியங்கள் காலப்போக்கில் தூக்கி வீசப்படுகின்றன.
அவை அற்ப ஆயுள் கொண்டனவே’’

(‘‘அக்டோபர் 21 இன் நினைவாக’’ உரையரங்கில் கலந்து
உரையாற்றிய இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யாழ் கிளைச்
செயலாளர் ஜனப் எம். ஏ. சி. இக்பால்)

வெட்டி ஏதோ நாங்கனும் இல்லாத்தைக் கடைப்பிடிக்கிற
ஆடுகள் என்று ஏமாத்தப் பாக்கிறானுவ. கிடாய்க் கொண்டு
பெயித்து உரிப்பானுவ. எல்லாரும் வாங்கித் திங்கப்
போறாங்க. மலிவா குடுப்பானெல்லா உவைஸ். எப்பிடிப்
பெயித்திருக்கு ஹாலியார் பாத்திகளா! அக்ருமங்கள்
கூடிட்டே பெயித்திருக்கு. கஷ்டப்பட்டுப் போயித்தா அல்
லாஹ் சோதனை என்று இரிக்காம ஒப்பிடியா மார்க் கத்தை
மறந்து போகவேணும். மார்க்கத்தை இவங்கட புள்ள
குட்டிகள் என்ன பாடு படுத்துவானுவேளா? அல்லாஹ் நீ
தான் எல்லாம் அறிஞ்சுவனாச்சே’’

காசிம் மரிக்கார் சலீம் ஹாலியாருடன் பேசிக்கொண்
டது - உவைசின் காதிலும் தொடர்பில்லாமல் விழுந்தது.
உவைஸ் தலைநிமிர்ந்து பார்த்தான். காசிம் மரிக்காரின்
காதில் விழக்கூடிய தொனியில், உவைசும் பேசினான்.

பெரிய மனிஷனாட்டம் வந்திட்டாகா நியாயம் பேசு.
நான் உசிரு ஈக்கிற நோந்தானே வெட்டினேன். மார்க்கம்
அவ்ஹ கையில மட்டுந்தான் இரிக்கா? ஏழைச் சனத்திட்ட
இரிந்தி யாண்டா இப்பிடி மார்க்கத்தைப் பிரிச்ச எடுக்கி
றங்க.’’ ‘‘அதுதானே ஹாலியார் மழை இல்லாமல் புத்தளத்
தில காஞ்சி பெயித்திரிக்கு’’ என்றவாறு வீட்டினுள் நுழை
கிறார் மரிக்கார். உவைஸ் கடாவைத் தூக்கி வண்டியில்
போட்டுக்கொண்டு வீட்டுப் பக்கமாக வண்டியைத் திருப்பி
கிறான்.

(2)

‘‘பாத்தியாடா அமீன்! அவரு பெரிய மனுஷன் காசிம்
மரிக்காரு வந்து சொல்லிட்டுப் போறாரு. நான் செத்த
ஆட்டைத் தூக்கிற்றுப் பெயித்து உரிக்கிறேனும். நாசமாய்
போவானுகள். போன கெழமைகூட ஏறச்சிக்கடைக்கு
வந்து கேட்டானுவ. முன்னுத்தைப்பது ருவாக்கு மேல
ஏறச்சி விழுந்திருக்குமில்லையா?’’ என்றான் உவைஸ்.

“ஓயிசுக்காக்கா! அப்பிடித்தான் அவனுல பேசிவானு போ. நாம என்ன அவ்வொணை வேங்கித் திங்கவா சொல் றோம்.” கஞ்சப் பயலுவ. எவ்வளவு காணி பூமிகளை வைச் சிருந்தானுவ. இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ஏக்கரெண்டு ஈய்த்ததில்லையா? ஒரு ஏக்கர் தோட்டத்தை இந்தான்னு ஆளுக்காவது கொடுத்தானுவனா. அரசாங்கம் எடுத்தாப் பல பழிச்சிட்டு ‘ஏதோ அல்லாஹ் தந்தான். அல்லாஹ் இல்லத்தாக்கிட்டான்’ என்று சொல்லிட்டாப் பெய்ருமா? இவங்கதான் மார்க்கமின்னு தூக்கிப் பிடிக்கிறானுவன். உவங் கட கதையை விடுங்க ஓயிசுக்காக்கா. நாங்கதான் பெரும் பான்மையான ஆக்கன். உவனுவளுக்கு நாம ஏன் பயப்பட னும்” என்றான் அமீன்.

“அமீன் இந்தா பங்குபோட்ட எறச்சியைக் கொண்டு பெயித்துக் குடுத்திட்டு வர்றியா? நம்ம வுட்டுக்கு இது - இது உறாப்புக்கு... இது செய்யது மரிக்கார் - மருமவன் மஜ்து வுட்ட குடுத்திடு...”

சண்டைப் பெட்டி கட்டியிருந்த சைக்கிளை எடுத்து இறைச் சிப் பங்குனை - உள்ளே வைத்தவிட்டுப் புறப்பட்டான் அமீன். சயிக்கின் பெரிய மனிதர்களின் பெருவீதிப் பக்கம் பறந்தோடியது.

உவைஸ் தெருவில் கட்டியிருந்த மாட்டு வண்டியை நோக்கிப் போனான். நாளைக்கு லிறைகப் பறிக்கலாம் என்ற நினைவுடன் விட்டுப்பக்கமாகத் திருப்பினான் வண்டியை.

ஊ ஊ

போலஸ் வீதி கலசலப்பாகியிருந்தது. தோள்களில் சால்வையாக்கிப் போடப்பட்ட வலைகளுடனும், பிடரியில் சுமந்துகொண்ட பாளைகளுடனும் நான்கு பேர்கள் - தலை களில் மடித்துக்கூட்டப்பட்ட கைக்குட்டை - புசைந்துகொண்டிருக்கும் பிடி.

மீன் சத்தியை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தளச் சிறுகடவில் தொழில் செய்பவர்கள் இவர்கள். வியாபாரிகளிடம் கொடுத்துக் காசாக்கிக் கொள்ளும் ஆவல் ஏறியிருந்த நடை. உவைஸ் வண்டியை நிறுத்தி அவர்க ளுடன் ஏதோ பேசுகிறான். ‘ஓயிசுக் காக்கா’ நம்மளுக்கு ஆட்டமறைச்சி வாங்கித் திங்கேலுமா? அதுக்குத்தான் இருக் கானுவன் ஆக்கன். அவங்களிட்டைக் குடுங்க ஓயிசுக்காக்கா;

உவையின் சிந்தனை வண்டியின் நகர்வில்...

அமீன் சைக்கிளில் வேகமாக வந்து வண்டியில் உராய் வதுபோல் வந்து ‘மிறேக்’ போடுகிறான்.

“காக்கா! காழ் தெனைச்ச மாநிறி நடக்கல்ல காக்கா. அவங்க கதையைப் பாப்பிட்டாங்க. சந்தேகம் வந்திக் சுன்னு எப்பிடி வாங்கிறது எங்கிறானுவன். பெரியமனுச தெருவானு நாம அறியாயத்தைத் தட்டிக் கேக்கிற ஆளுக் கில்லையா.” அதுதான் இந்தப் பெரிய மனுஷங்கள் நம்மள எல்லா வழியிலும் ஏறி மிதிக்கிறானுவ. நாம தனித்தனி மனுஷனு நின்றுகிட்டு அவ்வொளோட எதிர்த்துச் போகேலுமா ஓயிசுக் காக்கா? கொஞ்சம் விளப்பமா யோசனை செய்து பாருங்க.” உவைசின் மனக்கண் முன்னால் அவனின் மகன் அகமது - அவன் சொல்லும் வார்த்தைகள் எவ்வளவு உண் மையானதும் நியாயமானதும் என்று இப்பொழுதுதான் புரி

மேறு. ‘மார்க்கத்துக்கு அடங்காத மவன் வீட்டுக்கு என் னத்துக்கு’ என்று துரத்தாமல் துரத்திய திசுழவுகள் - உள் ளத்தில் கரீரென அடிப்பதுபோலவும் அந்தத் தண்டனையை மனதார ஏற்பதுபோலவும் - உவைசின் கண்கள் இலேசாகக் கலங்குகின்றன.

சற்று வேளையில் இறைச்சியுடன் சயிக்கின் நகர இரு வருமே அதைத் தொட்டுக் கொண்டு சாக்கடைச் சிறுசந் துக் ருள் இறங்கிவிட்டனர்.

அவர்களைப் பலர் சூழ்ந்து கொண்டனர். எல்லோருமே அனுதாபத்துடன் குசலம் விசாரித்தனர்.

“அடேய் அவரு நம்ம அகமதிட வாப்பாடா அவரு பொய்யி பேசமாட்டாருடா, அவரு நம்ம ஆளுடா, கூடிக் கொறைஞ்சுன்னு பாக்காமே எல்லாருமே வாங்கிக்கடா என்ற குரல் ஒன்று மேலோங்கி எழுந்தது.

வியாபாரம் முடிய அரை மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. பலர் கடனும் வாங்கினர்.

கடனுக்கு போன கணக்கு உட்பட பத்து நாட்களுக்கு முன் இறைச்சிக் கடைக்காரர் கேட்டதொகை மட்டுமட் டாக வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

“அடேய் அமினு, இண்ணைக்கே போயித்து மகன் அக மதுவை கூட்டிற்று வந்திடு, வாப்பா கூட்டிற்று வாட் டாம்னு கூட்டிற்று வந்திடு. வாப்பா உம்பாதைக்கு வந்திட் டார்ன்னு சொல்லிக் கூட்டிற்று வந்திடு”

உவைசின் வார்த்தைகள் முடியும் வரை அவன் கண் களில் நின்றநீர் காத்திருக்கவில்லை.

சாக்கடைச் சந்தியிலிருந்து பெருந் தெருவுக்கு இருவரும் வந்தபோது உவைசிடமிருந்து கொஞ்சம் சில்லறைகளை எடுத் துக்கொண்டு அமீன் மேற்கு நோக்கிப் பிரிந்தான். அமீன் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஆனாலும் அவன் மகன் அகமத்தை அழைத்துவர பஸ்கக்காகத்தான் செல்கிறான் என்பது அவ னுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

சயிக்கினை உருட்டிக்கொண்டே அவன் கிழக்குப் பக்க மாகத் திரும்பிவிட்டான்.

அவனை மிரட்டுவதுபோன்று மரிக்காயரின் கப்பல்கார் எதிராக உறுமிக்கொண்டு சென்றது.

“ம் பெரிய மனிசர் போருரு” என்று மனதுள் கழவிச் கொண்டான் உவைஸ்.

ஊ

சகல மின்சார உப உறுப்புகளுக்கும்

நாடவேண்டிய இடம்!

ஹோம் டி லேயிற்ஸ்

இல. 7. நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 24215

பஞ்சமர் நாவல் பற்றிய ஆய்வுரைகள்

கே. டானியலின் 'பஞ்சமர்' வெளியீட்டு அறிமுக விமர்சன விழாக்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட உரைக் குறிப்புக்களில் கடந்த 'மக்கள் இலக்கிய' இதழில் தமிழகத்து குறிப்புகளைச் சேர்த்திருந்தோம். இவ் விதழில் இலங்கையில் பல்பாகங்களிலும் இடம்பெற்ற மேற்படி விழாக்களில் பேசப்பட்டவற்றைத் தொகுத்துத் தருகிறார் திரு. க. சோமால்காந்தன்.

கொழும்பில் சச்சிதானந்தன்

இலக்கியங்களுக்குள் அரசியல் கலக்கக்கூடாது என்று தமிழ் இலக்கியப் பெரியவர்களால் போடப்பட்டிருந்த தடை எப்போதோ மீறப்பட்டும் - அழிக்கப்பட்டும்விட்டது. ஆயினும் அரசியல் எந்த விதத்தில் இலக்கியங்களுக்கூடாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு 'பஞ்சமரை' தான் இன்றைய இலக்கியக்காரர்கள் இலக்கணமாகக் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்கொள்ளப்படும் கருப்பொருளுக்கு அதில் நடமாட விடப்படும் பாத்திரங்கள் இயல்பானவையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இயல்புக்கு ஏற்பவே அவர்கள் பேசும் மொழியும் அமைதல் வேண்டும். அந்த இயல்புகளை மீறிவிட்டு சுதாமாந்தர்களைக் கொண்டு தேவைக்கு அதிகமான அரசியலைப் பேச வைப்பதும் - நடக்க வைப்பதும் அரசியல் வேறு - இலக்கியம் வேறு என்பதைக் காட்டிவிடும் தவறான செயலாகும். இந்தத் தவறினை 'பஞ்சமர்' நாவலில் காணவே முடியவில்லை.

திருகோணமலையில்

அருள் சுப்பிரமணியம்

சாதி விவகாரம் என்பது மிகப் பழைமையான ஒன்று. அதை ஒழித்துவிடுவதொன்றும் வேகப்பட்டதல்ல. நிதானமும் பரந்துபட்ட அறிவும் - அனுபவமும் - துணிச்சலும் வேண்டும். இதன் ஆசிரியருக்கு இது நிறைய இருக்கிறது.

திருகோணமலையில்

தாரி சுப்பிரமணியம்

இந்த நாவலில் அடக்கப்பட்டுள்ள சமூகக் குறைபாடுகள் சப்பந்தமான பிரச்சனைகளில் திருகோணமலை விதிவிலக்கான தல்ல. ஆயினும், வடபிரதேசம் கிழக்கிலங்கையைவிட அதிகப்பட்சமாகவே சாதிமுறையைச் சாதிக்கின்றது. 'வடபகுதியில் இருக்கக்கூடிய சமூக அநீதிகளையும் - அதற்கு எதிரான பொதுவான இயக்கங்களையும்' நாம் பாரர் முகமாகத் தள்ளி வைத்துவிட முடியாது.

கிள் நொச்சியில்

டாக்டர் திருலோகமூர்த்தி

இதன் ஆசிரியர் வயதில் முதிர்ந்தவராக இருப்பினும், அவரது சமூக இயக்க நடைமுறைகள் மிகவும் வேகமானது. அதன் வேகத்தில் பிறந்து 'பஞ்சமர்' நாவலாகும். இந்த நாவலின் கடைசியில் இடம்பெறும் செய்திக்கோவை போன்ற அத்தியாயம் வளர்ந்துவரும் ஒரு அரசியல் இயக்கத்தின் செயற்பாட்டை குறிப்பிட்டு நிற்பது.

யாழ்ப்பாணத்தில்

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

பஞ்சமர் முதல் பாகத்திலிருந்து அதில் அறிந்துகொண்ட சம்பவங்களும், இரண்டாம் பாகத்திலிருந்து அறிந்து கொண்ட சம்பவங்களும் ஒன்றிணையும்போது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு இது ஒரு ஆவணமாக இருக்குமென்பதற்கு எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

வதிரியில் முத்து - சிவஞானம்

"இந்தநாவலில் சித்தரிக்கப்படும் பாத்திரங்களும் அப் பாத்திரங்கள் வழிநடத்திச் செல்லப்பட்ட முறையும், களமும், அவைகளுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்ட பிரச்சனைகளும் சாதி அமைப்பு முறைகளுக்கு அப்பாலுள்ள வர்க்க முரண்பாடுகளைக் கூர்மைப்படுத்துவதாக அமைவதுடன், நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பினால் வருவிக்கப்பட்ட சாதி அமைப்புச் சின்னங்கள் யாவையும் அழித்தொழித்து மேலும் வர்க்க ஐக்கியத்தை வலுப்படுத்தி முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு இந்தநாவல் பெருந்துணையாக நிற்கிறது..."

அச்சுவேலியில் டாக்டர் நந்தி

'பஞ்சமர்' நாவலை முழுமையாகத் தனித்து விமர்சிப்பதென்பது மனலில் தொலைத்த துகழைத் தேடுவது போன்றதாகும். இந்தநாவல் அரசியல் உண்டு; சமூகவியல் உண்டு; மனோவியல் உண்டு; களவியல் (காதல்) உண்டு; வீரம் உண்டு; சோகம் உண்டு; இப்படிப் பல்வேறுபட்ட பார்வைகளில் விமர்சிக்க வேண்டும். அத்தகை ஒரு ஆய்வு முறையிலேயே 'பஞ்சமர்' நாவலின் முழுமையான விமர்சனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்."

கல்வியங்காட்டில்

கவிஞர் நல்லை அரிழ்கன்

"கண்ணீரையே காலம் முழுதும் சுமந்தவர்கள், தண்ணீரை அள்ளிவிட்டால் குடிசைகள் திக்கிரையாகும்! ஆலயக் கொடி மரங்களில் பட்டங்கள் பூட்டுவார்கள்! பழுவராயர் பல்லக்கைக் கரவச்சொல் விசவுக்கெழிவார்கள்! கமலாம்பிகை பிள்ளை பெற்றுவிட்டால் சொல்லாமலே நாகர்கோவிலுக்கு காணிக்கை மாக்குவார்கள்! கொடிகாமத்தாளை ஏனிக் குமேசனை அழித்தார்கள். கொடுமைகளை அழிக்கவந்த 'விமன்'களை அவர்களால் அழிக்கவே முடியாது."

சகலவித தமிழ் ஆங்கில

தட்டச்சு வேலைகளுக்கும்

தொடர்பு கொள்ள

கி. பவானந்தன்

"மயூரம்"

அல்லாய்.

வல்லரசுவாதிகளுக்கு ஒரு கவிஞனின் உபதேசம்! — சில்லையூர் செல்வராசன் —

காய்ச்சல் பிடித்து அழலும் காசினியின் நோய் திர்க்க
மாய்ச்சல் படுகின்ற மனிதாபிமானிகள் எம்
ஒய்ச்சல் இல்லாத உழைப்பை அடிமை செய்து
மேய்ச்சல் நடத்தப் பார்க்கும் மேல்நாட்டுக் கிழநாட்டு
வல்லரசுவாதிகளே! வாருங்கள்! நான் உமக்குச்
சொல்லும் உபதேசத்தைக் கொஞ்சம் நிதானியுங்கள்!
தொல்லுலகில் வாழ்கின்ற கோடானு கோடி நரர்
எல்லோரின் தேவைக்கும் எல்லாத் திருவும் இங்கு
போதப் பொலிய உண்டு! அப்பொருள் முடக்கிப்
போர்மூட்டும்
வாதப் பிடிப்புடைய மௌடிகளே! உங்களுக்கே
பூதலத்துச் செல்வம் எலாம் போதாமற்போம்! இதன்உட்ப்
போதப் பொருளைப் புரிந்தொழுகும்! பார் உய்யும்!
பட்டினியால் வயிறெறியும் பார் மக்கள் ஆனியையும்
சுட்டெரிக்க நீர் செய்யும் குது உம்மையே குமும்!
பொட்டை வெளியாய் இந்தப் பூமி பொசிங்கியபின்
மட்டிகளே! நீங்கள் எங்கே வாழ்வீர்? திருந்தி வீறும்!
எங்கள் உரை உங்கள் செவிக்கு ஏறுகெனில் அடுத்து ஓர்
திங்கள் வரும், அன்று உலகத் தினர் பெருமூச்சுப்
பொங்கல் உலகச் சக்தி பொருமிவெடிக்கும்! அந்தச்
செங்களத்தில் தோற்பீர்! செகத்தில் பொதுமை எழும்!

வேண்டும் இலக்கியமே விறை!

— கே. சிறுஷ்ணபிள்ளை

ஊனும் உடையும் உவப்பாய் உறைவிடமும்
பேணும் பெருவாழ்வின் அடிப்படையே — காணுது
நீண்டபெரு மூச்சோடு நீணிலத்தே வாழ்பவர்கள்
வேண்டும் இலக்கியமே விறை!

இலக்கியத்தின் சித்தனையை ஏழைகளும் சீரணித்தால்
மலர்ச்சி யுறுவர் மனத்துணியில் — பலமுற்றே
உழைப்பின் றெக்கால் ஓடுக்குமுறை ஒழிந்துவிடும்
பழைமை பறக்காதோ பகர்!

மக்கள் கனையணர்ந்தால் மாநிலத்தை ஆள்வோரைத்
தக்கபடி யமர்த்தத் தயங்காரே — மிக்கதொரு
நீர்மை இகழும் செழிக்கும் பொருளமைவு
நேர்மை நிலவாதோ நினை.

சுரண்டிக் கொழுத்துச் சொருசாக வாழ்பவர்கள்
வெருண்டிக்கு வேலை செய்யாரோ — முரணாகச்
சகிக்கு ஏற்ற சமமான வாழ்க்கை வளம்
பக்கவமாய் வாய்க்குமே பார்.

பாலிலை நாட்டில் பணஞ்சேர்க்க ஒடுகின்றார்
போலிலை நாட்டுச் சொந்தமக்கள் — வேலையின்றி
அபிவிருத்தி பற்றி அதிகப் பிரசார
உபதேசம் ஏமாற்றே உணர்.

வீடியும்வரை இருப்பானா?

— வி. ரி. இளங்கோவன் —

தையிலே அறுவடை யென்று — சிரத்
தையிலே பயிர் செய்தும்
பையிலே ஏதும் இல்லை — அசப்
பையிலே ஏது வரும்?
கையிலே வலிமை இருந்தும் — உண்
கையிலே துயரே எழும்!
மையிலே வார்த்த சித்திரமும் — வறு
மையிலே துவண்டு வீழும்!

மடியிலே அழுங்குமுந்தை — தாய்
மடி பார்த்தும் துடித்திடவே
வடிக் கின்றான் கண்ணீரை — க
வடிலா மனத்தாலே,
கடி மன துடையார் — தமக்
கடி யாளாதி உழைத்தானே
விடி வேதும் கண்டானா? — அவன்
வீடியும்வரை இருப்பானா?

உதிரத்தைப் பிழிந் தெடுத்த — அவன்
உதிர்த் தானே வியர்வையே,
பதினைந்து மணி நேரம் — ஐர்
பதிலும் உழைத்தானே,
புதிதாக எது கண்டான் — அவன்
புதி ராகி நின்றானே
குதித் தாடும் வர்க்கத்தார் — தம்
குதி ரெடுத்தாள் வாழ்வானே!

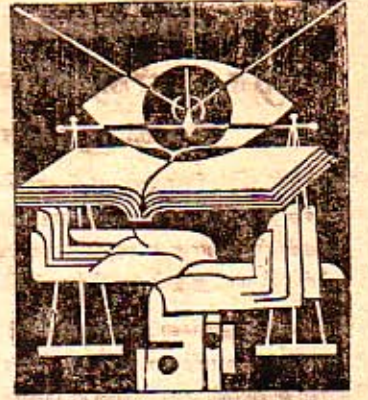
ஏங்கித் தவிப்பதில் காலங்கள் போக்கோம்

— வே. க. பாலசிங்கம் —

பட்டங்கள் பலபெற்றும் என்ன
பதவிகள் ஏற்றுந்தான் கண்டதுமென்ன
எட்ட இருத்தியே இன்றும்
எம்மை ஏளனம் செய்கிறார் எழியவரென்று
நாட்டிற்கு நல்லதைச் செய்ய
— உயிர் நல்கும் உழைப்பாளர் தம்மை
உயர்வென்றும் தாழ்வென்றும் காட்டி
நிலைநாட்டினார் சாதி வெறியினை மூட்டி.

இந்த வசையென்று மாறும் என்று
ஏங்கித் தவிப்பதில் காலங்கள் போக்கோம்
இந்தநிலை மாறவேண்டின் மக்கள்
இணைந்து விலங்கினை அறுத்திட வேண்டும்
ஆண்டுகள் பலசென்றபோதும் சாதி
மனங்கள் திருத்திட மாட்டா
பண்டு பரம்பரை சொல்லும்
பழைமை நடுப்பை அழித்திடவாரிர்!

இலக்கியத் திண்ணை

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அமரர்கள் கைலாசபதிக்கும் தேவனுக்குமான அஞ்சலிக் கட்டடங்கள் சிலவும், பழம்பெரும் எழுத்தாளர்களான சி. வைத்திலிங்கம், த. சம்பந்தன் ஆகியோர்களுடன் கலந்துயராதல் ஒன்றும் சிறப்பாக நடைபெற்றன. பொதுவில் இலக்கியப் பிரச்சனைகளையே தொட்டு நின்ற இக்கட்டடங்களில் சேட்ட சிலவற்றை இங்கே தருகின்றோம்.

முதுபெரும் எழுத்தாளர்களின் சந்தர்ப்பம்

“சாதி சாதி என்று எழுதிக்கொண்டிருப்ப தெல்லாம் எனக்குத் துண்டறப் பிடிப்பதில்லை” படிப்பதற்கு அனுப்புத்தான் வருகிறது...”

“தமிழ் இனத்தைப்போல ஒரு ரோசங்கெட்ட இனம் உலகத்தில் எங்குமேயில்லை. உலகத்தை தமிழர்களுக்கு நடந்துவரும் கொடுமைகளை ஒரு சக் கிலியன் கூடச் சகிக்க மாட்டான். ஆனால் ரோசங் கெட்ட தமிழினம்...”

“எந்தக் காரியத்தையும் எழுகலாம். ஆனால் எழுதப்படும் காரியம் நடக்கும் மண்ணில் காலான்றி கின்றே எழுக வேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில் அது இலக்கியமே ஆகாது...”

“நவீன இலக்கியக்காரர்களில் எனக்கு சுஜா தாவைத்தான் சொம்பப் பிடிக்கும். அமெரிக்கா வுக்குப் போகும் ஒரு இளைஞன் அங்குள்ள நவீன இயந்திரமய வாழ்க்கைக்குள் படும் அவஸ்தையை எத்தனை அற்புதமாகச் சித்தரிக்கிறான். ஆகா அமெரிக்காவிலேயே காஷ்ட எடுத்து வைக்காத ஒருவன் இப்படி எழுதுவதற்கு எத்தனை சக்தி வேண்டும்...”

வைத்திலிங்கம்

“நான் இப்போது எழுதுவதையே முற்றாக விட்டுவிட்டேன். எழுதினால் சமூகத்திற்குத் தேவை யான சத்தியத்தையே எழுதவேண்டும்! வெறும் எழுத்து எதற்கு? நான் எழுதாமலே விட்டுவிட் டேன்; இனி எழுதப்போவதில்லை. விச்சயமாக இல்லை.”

சம்பந்தன்

கைலாசபதி அஞ்சலிக் கட்டடங்களில்

“கைலாசபதியைத் தெய்வமாக்காதீர்கள். ஏனெ னின் தமிழன் தமிழைத் தெய்வமாக்கியதன் பல னுகத்தான் தமிழுக்கு இன்று இக்கதி ஏற்பட்டிருக் கிறது...”

சண்முகலிங்கம்

“கடைசிக் காலம்வரை கைலாசபதி எமது கட் சிக்காரராகவே இருந்தார்; எங்கும் பாதையிலேயே வழி நடந்தார்; வழியும் காட்டினார். சினவுக்குப் போய்வந்தார். அரசியல் ஞானமற்ற எமது நாட் டுப் பாமர்கள் இன்றைய தென்சியாப்பிங் அரசினை தாறுமாறாக விமர்சித்தபோதும் கைலாசபதி அவர் கள் கடைசிவரை ஆதரித்தார்”

செந்தில்

“டேய், கைலாசபதிக்குச் சின வெடி வைக்கிறாள் களடா”

“சின வெடியில்லையடா. சினப் பிரிங்கி என்று சொல்லு...”

பின்வரிசையில் இப்படி ஒரு சம்பாஷணை

“கைலாசபதி அவர்கள் ஒரு சிறந்த நடிகர்” அப்படியிருந்ததனால் அவர் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய வேண்டிய விதங்களில் நடந்துகொண்டு எக் லோருக்கும் ஏற்றதான புதுமை அடைந்தார்”

“சமீப காலத்திலிருந்து அவரின் இலக்கியப் போக்குகளில் பெருமூற்றத்தை நான் அடாதானித் தேன். தேசிய இலக்கியம் என்ற அவரது அடிப் படைக் கொள்கை ஆட்டங்கொண்டிருந்தது. இன் னும் பத்தாண்டு காலம் அவர் வாழ்ந்திருந்தால் தமிழ் இனத்திற்கு எல்லா இயல்புகளாகியாகவே அவர் முழுமை பெற்றிருப்பார்.

நா. சுப்பிரமணியலுயர்

தேவனின் அஞ்சலியில்

“தேவன் திருந்தாதவர்; யாராலும் திருத்த முடியாதவர்; யாரையும் திருத்தாதவர்; எல்லோ ருக்கும் உதவி புரிவதில் உற்சாகமுடையவர்...”

சோக்கன்

— செங்கீரன்

வெண்மணிக் கொடுமையின் பின்னணி

— மா. வளவன் —

இக்கட்டுரைத் தொடர்பற்றி

தமிழர் வாழும் இடமெல்லாம் சாதியும் வாழும்.

தென்னிந்தியாவில் கதறுதெயின் அரசிலும் தொடர்ந்துவந்த எம். ஜி. ஆரின் அரசிலும் சாதி முறை தகர்ந்து அழிந்துவிட்டது என்று நமது நாட்டுத் தமிழர்களுக்கு ஒரு நினைப்பு. சமீபத்தில் இராமநாதபுரம் பகுதியில் நடந்த சாதிவெறிச் சம்பவங்களை புதினப் பத்திரிகைகள் கூறின.

1968ல் தஞ்சாவூர் கீழ்வெண்மணியில் ஆண் பெண் குழந்தை கிழம என்ற வேறுபாடின்றி மொத்தம் நாற்பத்து நான்கு உயிர்கள் ஒரே வீட்டுக்குள் உடைத்துக் கொழுத்தப்பட்டனர் நமது நாட்டுத் தமிழர்கள் பலர் இதை அறியமாட்டார்கள். அந்தச் சம்பவத்தை வரலாற்று அடிப்படையுடனும் புள்ளி விபரங்களுடனும் இக்கட்டுரைமூலம் தருகிறார் தஞ்சை பேராசிரியர் மா. வளவன்.

தொடர்ச்சியாக வெளிவரவிருக்கும் இக்கட்டுரையைச் சேகரித்து படித்து அறியும்படி சகல வாசகர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் விவசாய இயக்க வரலாற்றை எழுதுபவர்கள் வெண்மணியைப் புறக்கணித்துவிட முடியாது. உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்க வந்த உத்தமன் அவதரித்த ஒரு 'பொன்னுளில்' அந்தக் கொடுமை நிகழ்ந்தது. 44 அரிஜன விவசாயத் தொழிலாளிகள் வெறிபிடித்த நிலப்பிரபுக்களால் உயிரோடு வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டனர். ஆண்டாண்டு காலமாய்த் தொடர்ந்துவரும் அடிமைச் சுரண்டலுக்கு எதிராகப் போர்க்குணமிக்க பொதுவுடைமை இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்த்து, ஆதிக்க வர்க்கத்தின் 'பொருளாதார + சாதியக்' கொடுமைகளுக்கு எதிராகப் போராடியதுதான் அவர்கள் இழைத்த மாபெரும் குற்றம். அதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு அந்தக் கொடிய பரிசு. அந்தக் கொடுமையின் பின்னணியைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்குக் கீழ்த் தஞ்சையின் நிலவுடைமை உறவுகளையும், விவசாய இயக்க வரலாற்றையும் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

தஞ்சை மாவட்டம் - சில புள்ளி விபரங்கள்

தென்னிந்தியாவின் நெற்களஞ்சியம் - தஞ்சை சூழ் தஞ்சை - இந்தியாவின் மிக முக்கியமான நெல் உற்பத்திக் கேந்திரங்களில் ஒன்று. கிட்டத்தட்ட 89 சதவீத கிராம மக்களின் முக்கிய தொழில் விவசாயந்தான். நெல் சாகுபடி செய்யப்படும் சுமார் 14 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் 13 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதிக்குட்பட்டது. மழையும், நீர்ப்பாசன வசதியும் அதிகம் என்பதால் தஞ்சை மாவட்டத்தின் உற்பத்தித்திறன் அதிகம். நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன்

அதிகமாக இருப்பதன் விளைவாகக் கீழ்க்கண்ட அமிசங்களை அவதானிக்கலாம்.

1. அதிகக் கலோரி மதிப்புள்ள நெற்சாகுபடி மொத்தச் சாகுபடியில் 80 சதவீதிற்கும் மேலாக அமைகிறது.

2. மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் ஏக்கருக்கு விளையும் விளைச்சலின் பண மதிப்பு அதிகம் என்பதால் இங்கு நிலத்தில் இறங்கி உழைக்காமல் 'விணில் உண்டு களித்திருப்போர்' அதிகம்.

3. மேற்கூறிய காரணத்தின் விளைவாக இங்கு சமூக - ஏற்றத் தாழ்வுகள் அதிகம். சமூக அமைப்பின் உச்சியில் உபரியைச் சுரண்டி வாழும் உயர்சாதி நிலவுடைமை வர்க்கமும், கீழ் மட்டத்தில் குத்தகைச் சாகுபடியாளர்களுக்கும் 'பன்னா - பறைய' சாதியைச் சேர்ந்த விவசாய அடிமைகளுக்கும் அமைவர்.

4. அதிக நில மதிப்பு, தீவிரச் சாகுபடி, அதிக உற்பத்தித் திறன் ஆகியவற்றின் இன்னொரு விளைவு நிலச் சுவீகரிப்பில் அதிக ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பது. தமிழக அளவில் மொத்த விவசாயிகளில் பெயரளவிற்கேனும் நிலம் வைத்திருப்போர் 61 சதம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இவ்வாறு சொந்தநிலம் வைத்திருப்போர் 43.4 சதவீதம். இவ்வாறு சொந்த நிலம் வைத்திருப்போருள் 28 சதவீதத்தினர் ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்போர். நான்கு சதவீதத்தினர் 25 ஏக்கருக்கும் மேலாக நிலம் உரிமையுள்ள பெருநிலவுடைமையாளர்கள். மிகக் கொடுமையான ஏழ்மைக்குள்ளான விவசாயத் தொழிலாளிகள் 34.4 சதம். இதுவும் தமிழக சராசரியைக் (25%) காட்டிலும் அதிகம்.

5. உற்பத்தித் திறன் அதிகம் என்பதால் சனச்செறிவு இங்கு அதிகம். குடும்பத்தில் உழைக்கும் நபர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு.

6. அதிக மழை, அதிக உற்பத்தித் திறன் ஆகியவற்றால் அதிக உபரி மதிப்புத் தோன்றுவதின் விளைவாக உறுதியான பெரிய அரசமைப்புக்கள் (State formation - இந்தச் சொல் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முழு மார்க்சிய அர்த்தத்துடனும்) இத்தகைய பகுதிகளில்தான் தொடக்கத்தில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். பாண்டிய, சோழ, பல்லவ அரசுகள் இத்தகைய வாய்ப்பான பகுதிகளையே மையமாகக் கொண்டு தோன்றி வளர்ந்தன. அரசமைப்பு வலுவாக, வலுவாக இங்கு மேலும் மேலும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தொடர்ந்து சிவில் நீர்வாச அமைப்பு, அதிகார மயமாதல், மதச் சடங்குகளுக்கான முக்கியத்துவம் ஆகியவை இப்பகுதிகளில் விரிந்தன. இதன் காரணமாக இப்பகுதிகளில் மற்ற இடங்களைக் காட்டிலும் இந்துக் கலாச் சாரக் காவலர்களாகிய பார்ப்பனர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிற்று.

7. நீர்ப்பாசனம் அதிகமாக அதிகரிக்க விவசாய நிலங்களும், நிலவுடைமையாளர்களும் அதிகரித்ததின் விளைவாக

விவசாயக் கொத்தடிமைகளின் எண்ணிக்கையும் இங்கு அதிகமாயிற்று. அதாவது இங்கு 'பள்ளு - பறைய' சாதியினரின் ஏண்ணிக்கை அதிகமாயிற்று.

8. மேற்கூறிய இரண்டு காரணங்களின் விளைவாக இங்கு சாதி அடிப்படையிலான ஏற்றத் தாழ்வுகளும் அதிகரித்தது.

9. இறுதியாக, சோழர் காலத்திற்குப் பின் தஞ்சை மண்டலத்தின் உற்பத்தி முறை, நில உறவுகள், அரசமைப்புக்கள் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் விளைவாக வேளாள மடங்களுக்கும், சில தனி நபர்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பரப்புள்ள பெரிய எஸ்டேட்டுகள் சொந்தமாயின. திருவாவடுதுறை வேளாள மடத்தின் பண்டார சன்னிதிக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3000 ஏக்கர் நிலமும், இதர மாவட்டங்களில் 26,000 ஏக்கர் நிலமும் உண்டு. தருமபுர வேளாள மடத்திற்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் 2000 ஏக்கர் நிலம் உண்டு. இம்மடத்தின் கீழடங்கிய கோவில் களுக்குச் சுமார் 24,179 ஏக்கர் நிலம் உரிமை. இவை தவிர திருப்பனந்தாளில் ஒரு வேளாள மடமும், கும்பகோணத்தில் ஒரு பிராமண மடமும் உண்டு. மொத்தத்தில் இந்த மடங்களுக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 7000 ஏக்கர் நிலம் உரிமை. நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாக்களில் வடபாதிமங்கலம் முதலியார் குடும்பத்திற்குச் சுமார் 8004 ஏக்கர் நிலமும், பாபநாசம், கும்பகோணம் தாலுகாக்களில் கபிஸ்தலம் மூப்பனார் (இவர்களில் ஒருவராகிய கருப்பையா மூப்பனார் இன்று காங்கிரஸ் (இந்திரா) கட்சியின் அகில இந்தியப் பொதுச் செயலாளர்களில் ஒருவர்) குடும்பத்திற்கும், தஞ்சையைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் பூண்டி வாண்டையார் (இவர்களில் ஒருவரான துளசிஅய்யா வாண்டையார் இன்று காங்கிரஸ் (இந்திரா) கட்சியின் தஞ்சை மாவட்டச் செயலாளர் ஆவார்) குடும்பத்திற்கும் பாபநாசம் தாலுகாவில் உக்கடைத் தேவர் குடும்பத்திற்கும், மன்னார் குடி தாலுகாவில் குன்னியூர் அய்யர் குடும்பத்திற்கும் தலா 6000 ஏக்கர் நிலம் உரிமை. பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் நாடிமுத்துப்பிள்ளை குடும்பத்திற்கும், இன்னும் இதைப் போன்ற பல நிலவுடைமைக் குடும்பங்களுக்கும் இதைப் போன்ற எஸ்டேட்டுக்கள் உண்டு. இவை யாவும் விஜய நகர மராட்டிய அரசுக் காலங்களில் சுவீகரிக்கப்பட்டவை. அந்த வரலாற்றை விரிக்கப் புகுந்தால் கட்டுரை நீளும்.

மேலத் தஞ்சையும் கீழத் தஞ்சையும்

சீர்காழி, மாயவரம், நன்னிலம், மன்னார்குடி, நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய தாலுகாக்கள் கீழத் தஞ்சை எனவும் கும்பகோணம், பாபநாசம், தஞ்சாவூர், திருவையாறு ஆகிய தாலுகாக்கள் மேலத் தஞ்சை எனவும் அழைக்கப்படும். தொடக்க காலத்தில் இருந்தே கம்பூனிஸ்ட் கட்சியும், விவசாய இயக்கங்களும் மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் கீழத் தஞ்சையில் வலுமிக்கதாய் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப்பூண்டி, மன்னார்குடி, நன்னிலம் ஆகிய தாலுகாக்களில் விவசாய இயக்கம் மிகச் சிறப்பாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படையாகச் சில சமூக, பொருளாதார, புவிமியற் காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம். அவைகளில் சில:

1. மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் கீழத் தஞ்சையில் 'பள்ளு - பறைய' இனத்தைச் சார்ந்த விவசாயத் தொழிலாளிகள் பேரதிகம். இவற்றிற்கான காரணங்கள் இரண்டு.

ஒன்று: கீழத் தஞ்சையில் பாசன வசதிக்குட்பட்ட நிலம் மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் அதிகம். எனவே பாரம்பரியமாகப் பாசன வேலைகளையும், விவசாய வேலைகளையும் செய்து வந்த 'பள்ளு - பறைய' சாதியர் இங்கு அதிகம். மேலத் தஞ்சை கீழத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் வளமான டெல்டாப் பிரதேசங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் மேட்டூர் தேக்க நீர்ப்பாசனம் கீழ்த்தஞ்சையைக் காட்டிலும் நான்கு வாரகாலம் அதிகமாகவே கிடைத்தாலும் நெற்சாகுபடி கீழத் தஞ்சையில்தான் அதிகம். 17, 18ம் நூற்றாண்டுகளில் பெருமளவு நெல் நாகப்பட்டினம் துறைமுகம் வழியாக இலங்கை, மலாயா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டதைத் தொடர்ந்து பாரம்பரியமாக இங்கு நெற்சாகுபடி அதிகமாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எனவே மேற்குறிப்பிட்ட காரணத்தால் இங்கு 'பள்ளு - பறைய' சாதியினர் அதிகம்.

இரண்டு: 1781 - 1784ம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற ஹைதர் அலியின் படை எடுப்பில் பல்லாயிரக் கணக்கான 'பள்ளு - பறைய' இனத்தைச் சேர்ந்தோர் கொல்லப்பட்டனர். 12,000 பேர் நாடுகடத்தப்பட்டனர். ஏராளமான பள்ளு - பறையர்கள் இதற்குள் மேலத் தஞ்சையைவிட்டே ஓடினர். படை எடுப்பு முடிந்தவுடன் மேலத் தஞ்சையின் விவசாய வேலைகளுக்குப் போதுமான பள்ளு - பறையர்கள் கிடைக்காததால் இதர மாவட்டங்களிலிருந்து உயர்சாதி (கள்ளர், மறவர், வன்னியர் போன்ற சாதியினர்) யினரை "பொறக்குடி"களாக அன்றைய மராட்டிய மன்னர்கள் மேலத் தஞ்சையில் கொண்டுவந்து குடியேற்றினர். எனவே மேலத் தஞ்சையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருப்போர் முற்று முழுதாகப் பள்ளு பறையர்களாக இருப்பதில்லை. உயர் சாதி இந்து விவசாயத் தொழிலாளியினர் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உள்ளனர்.

2. ஆந்திர பெட்டெய்லி, கதலின் கலீப் போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவதுபோல, நிலமற்ற அல்லது மிகக் குறைந்த நிலமுள்ள விவசாய உழைப்புச் சக்தி எந்த இடத்தில் அதிகமாகவும், சாதி ரீதியாகவும், வர்க்க ரீதியாகவும் ஒரே தன்மையுடையதாகவும் இருக்கிறதோ அங்கே கம்பூனிஸ்ட் இயக்கங்கள் வலுமிக்கதாய் வளர்கின்றன. அட்டவணியிலிருந்து கீழத் தஞ்சையில் விவசாயத் தொழிலாளரின்

வெளிவந்துவிட்டது!

கே. டானியலின் புதிய நாவல்

கோவந்தன்

விலை ரூப 30/-

எண்ணிக்கை அதிகம் என்பதும் அவர்கள் பெரும்பாலும் பள்ளு - பறைய சாதியைச் சார்ந்தவர் என்பதும் புலப்படும்.

3. தனியார் எஸ்டேட்டுகளும், வேளாள மடங்களுக்கும் சொந்தமான எஸ்டேட்டுகளும் கீழத் தஞ்சையில் அதிகம்.

4. மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் கீழத் தஞ்சையில் மத இறுக்கமும் பார்ப்பனர் எண்ணிக்கையும் குறைவு. கடற்கரை ஓரமாக அமைந்திருப்பதால் பாரம்பரியமாக அராபிய, சீன, தென்கிழக்காசிய இன மக்களுடன் ஏற்பட்டிருந்த தொடர்புகளும், கடல் வாணிகச் செல்வாக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு முஸ்லீம் - கிறிஸ்தவ மதங்கள் இப்பகுதியில் அதிகம் பரவியதும் இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். 1760இல் துளசி மன்னன் சிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு நாகூர் துறைமுகத்திற்கு அருகிலுள்ள 277 கிராமங்களைக் கொடுத்ததும், இந்தக் கிராமங்களில் வியாபார ரீதியான நெற்சாகு படியை அப்போதே கம்பெனி தொடங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1781இல் நாகப்பட்டினம் துறைமுகம் பிரிட்டிஷ் ஆளுகையின்கீழ் வந்தது. 1845 வரை நாகப்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டே கம்பனி நிர்வாகம் செய்து வந்தது. 1861 வரை தரங்கம்பாடி நிர்வாகத் தலைநகராக இருந்தது. பின்னரே தஞ்சை நகரம், மாவட்டத் தலைநகராகியது. இவற்றின் விளைவாகவும் பாரம்பரிய மத இறுக்கம் கீழத் தஞ்சையில் நெகிழ்ந்திருக்கலாம். மேலும் 19, 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஏராளமான பள்ளு - பறைய மற்றும் பிராமண ரல்லாத விவசாயத் தொழிலாளிகள் வெளிநாடுகளுக்குக் கூலி உழைப்பாளிகளாகச் சென்று திரும்பியிருந்தனர். இவர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழத் தஞ்சையில் அதிகம். இவர்கள் பரந்த உலக அனுபவம் பெற்று மதத் தளைகளிலிருந்து ஓரளவு விடுபட்டும் விளங்கினர். இறுதியாகத் தஞ்சையூர் சோழர் காலம் முதற்கொண்டே முக்கிய நகரமாகவும், நிர்வாக மையமாகவும் விளங்கி வந்ததால் பார்ப்பனர்கள் தஞ்சையைச் சுற்றிய பல கிராமங்களை பிரம்மதேயங்களாகப் பெற்று அதிகமாக வாழ்ந்து வந்தனர். பாரம்பரியமாக இந்துக் கலாச்சாரக் காவலர்களாக விளங்கிய பார்ப்பனர்கள் மிகுந்துள்ள மேலத்தஞ்சையில், கீழத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் மத இறுக்கம் அதிகம். கீழத் தஞ்சையில் கம்யூனிச இயக்கங்கள் மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் வலுவாக இருப்பதற்கு இவ்வாறு மத இறுக்கம் சுற்று நெகிழ்ச்சியுற்றிருப்பதும் ஒரு காரணம் எனப் பேராசிரியர் கதலின் கப்ப குறிப்பிடுவது உண்மையாகும்.

5. விவசாயத் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் கீழத் தஞ்சையில் மிகக்

தமிழகத்திலிருந்து 2 நூல்கள்

தமிழ் நாட்டில் வெளியாகிய சோசலிசக் கவிதைகள், பாரதி ஒரு சமூகவியல் பார்வை ஆகிய இரண்டு நூல்களும் கிடைக்கப்பெற்றேனும்.

குமரன், இளங்கோ, மருதமுத்து, சூரியதீபன், இன்குலாப் ஆகிய கவிஞர்களின் தமிழாக்கங்களைக் கொண்டது கவிதை நூல்.

பெ. மணியரசனும் மா. வளவனும் எழுதிய நாலு கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய பாரதி பற்றிய நூல் பாரதியை அவரின் காலப் பின்னணியில் வைத்து ஆராயும் ஒரு ஆய்வுநூல்.

குறைவு. 1930ஆம் ஆண்டின் உலகப் பொருளாதார பின்னடைவும், இரண்டாம் உலக மகா யுத்தமும் அவர்கள் நிலையை மேலும் மோசமாக்கியது. விளைவாக கீழத் தஞ்சையில் வர்க்க முரண்பாடுகள் மேலத் தஞ்சையைக் காட்டிலும் கூர்மையடைந்தன.

மேற்குறிப்பிட்ட விபரங்கள் அனைத்தும் தமிழக மாவட்டங்களிலேயே தஞ்சை மாவட்டத்திலும் அதிலும் முக்கியமாகக் கீழத் தஞ்சையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் விவசாய இயக்கங்களும் வலிவுடனும் வீரியத்துடனும் வளர்ந்ததற்கான காரணங்களைத் தெளிவாக்குகின்றன. பொதுவாகவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயப் போராட்டங்கள் நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் எதிராகக் குத்தகை விவசாயிகளும் கூலித் தொழிலாளிகளும் நடத்துவதாகவும் இதர நீர்ப்பாசனமும் உற்பத்தித்திறனும் குறைந்த மாவட்டங்களில் சராசரி நிலவுடைமையாளர்களால், அர சாங்கத்தை எதிர்த்துச் கடன்களை ரத்து செய்யவும், நெல்லுக்கும் இதர விளை பொருட்களுக்கும் உயர்ந்த விலை கோரியும் நடத்தப்படுவதை அவதானிக்கலாம். (வளரும்)

லாலா சோப்

லாலா சோப்

மக்கள் இலக்கியத்திற்கு

எமது வாழ்த்துக்கள்!

★ சிவகுமாரன் அரிசி ஆலை ★

இருபாலை,

கோப்பாய்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மாபெரும் ஆசான் மாக்ஸ்

— என். சண்முகதாசன் —

தூல்கொண்டு குத்தும் சுரண்டல் வழி!

— நவாலியூர்க் கமீராயர் —

நிலபுலங்கள் கொண்ட நாலே
நிச்சயமாய் சுரண்டு சிற்ற
பலத்தைத் தம்பாற்ப நுத்தி
பறித்தெடுத்த வசதி கள்பால்;
நிலமிதனில் நேர்த்தி யாக
நித்தமும் திகழ்வ தற்கே
வலம்வரும் ஊர்தி வீடு
வகையறாக்கள் சூழக் கொண்டார்!

இத்தனையாம் வசதி பெற்ற
இவர்களேன் எளிய வர்கள்
சுத்தமாகச் சட்டை ஒன்றை
சுற்றுவதற்கு தடை போட்டார்?
குத்துகின்ற சுற்க ளாலே
குதறப்படும் கால்கள் நாளும்
ஓத்தசெருப் பொன்றைப் போட்டு
உலாவற்கும் விடாதி குத்தார்?

வெழிலுக்குள் வேகு சிற்ற
வேளையிலும் தலையி நந்து
நயினரைக் கண்ட துந்தான்
நழுவுகின்ற சால்வை விட்டார்?
பயிலுகின்ற பாப்பு நீக்கி
பிள்ளைகளைப் காலத்த வர்கள்
நயினர்கள் விட்டில் வேலை
நல்குகிறைக் குட்டி யானார்?

கால்களில் செருப்பு மின்றி
காலமும் அடிமை செய்தோர்
சால்வையும் வேட்டி, சட்டை
சாற்றவும் விட்டி டாமல்
ஆல்விழுதாக்க காத்து வந்த
ஆளும் வர்க்க நோக்க மென்ன;
தூல்கொண்டு குத்தல் போலே
சுரண்டும்வழி யன்றி வேறே?

காரில் மாக்ஸ் விஞ்ஞான சோஷலிசத்தின் ஸ்தாபகர், சர்வதேசிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மாபெரும் ஆசான். அவர் மறைந்து நூருண்டுகள் ஆகிவிட்டன. 1883-ம் ஆண்டு மார்ச் 14-ம் நாள் அவர் இயற்கையெய்தினார்.

இரண்டு கண்டுபிடிப்புகள் மாக்கினுடைய நாமத்துடன் மிகவும் தொடர்புடையன. ஒன்று மனித குலத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சிபற்றிய விதி. அதாவது வரலாறு பற்றிய பொருள் முதல்வாதக் கருத்து. மற்றது முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையை ஆளும் இயக்கத்தின் விதி. அதாவது அபரிமிதப் பெறுமதித் தத்துவம்.

மாக்சின் தத்துவம் இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மாக்சின் பிரகாரம், சமுதாயம் எப்பொழுதும் மாறிக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஒர்போதும் நிலையாக இருப்பதில்லை. இந்த மாற்றங்கள் வர்க்கப் போராட்டங்களின் அடிப்படையில், சமுதாயத்திற்குள்ளேயே நிலவும் முரண்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்றன.

லெனின் கூறியவாறு, அபரிமிதப் பெறுமதித் தத்துவம் மாக்கியப் பொருளாதாரத்தின் மூலக் கல்லாகும்.

மூலதனத்துக்கும் உழைப்புக்கும் இடையிலான இந்த அசமத்துவ சமரில் முதலாளியின் காவல் நாயாகச் செயல்படுவதற்கு மிகுதியும் ஸ்தாபனப்படுத்தப்பட்ட அரசு இயந்திரம் ஒன்று (பிரதானமாக ஆயுதப் படைகள்) அவனுடைய ஆணையில் இருக்கிறது. அரசு என்பது ஒரு வர்க்கம் இன்னொரு வர்க்கத்தை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கான கருவி என்று மாக்ஸ் கூறினார்.

இந்த அரசு இயந்திரத்தைப் பலாத்காரமாக அடித்துத் தொறுக்காமல், அதாவது புரட்சி ஒன்றை நடத்தாமல் தொழிலாளர் சோஷலிசத்தை நோக்கிச் செல்ல முடியாது.

மாக்ஸ் மறைவுக்குப் பிந்திய நூருண்டுகள் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

கதவடைப்பும் கண்மூடலும்

பாஷையூர் தேவதாசன்

பஞ்சமர்கள் என்போரின் பாதம் தன்னை
பார்வதி கொள் ஆவயத்துள் படா மற்றுள்
வெஞ்சமர்கள் செய்துமே வெறியோர் கூட்டம்

வெளிக்கதவு தன்னையே அடைத்து விட்டார்!
தஞ்சமது இல்லாமல் தவித்து வாழும்
தவிக்குலத்தோர் என்கின்ற தமிழர் தன்னை
நஞ்சுண்ட சிவனும் நயனம் மூடி
நாள்கிலதில் நன்றாக மறந்தும் விட்டார்!

மக்கள் கலை, இலக்கிய பெருமன்றத்திற்காக வட்டுக்கோட்டை மேற்கு வீ. சின்னத்தம்பி அவர்களால் 288, ஆஸ்பத்திரி, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மீ பார்வதி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு மார்ச் 7-ந் திகதி 1983ல் வெளியிடப்பட்டது.